Rev. J. W. Van Weelden, Jan.
Tweedsmuire Ave.,
Chatham, Ont.

FEBRUARY 14, 1969 — No. 892 — 24th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

Does the State have any business in the bedrooms of the nation?

ROBERT THOMPSON, M.P.

Some response is clearly wanted to the statement of Prime Minister Trudeau that the state has no business in the bedrooms of the nation. This, it would appear, is one of the facets of Mr. Trudeau's "just society" which the amendments to the Criminal Code are intended to help establish.

The inference of the Prime Minister's remarks is that Canadians should not expect their legislators to produce codes of personal behavior; yet one wonders at the logic of the Prime Minister who, when asked what he thought should be done about Biafra, answered "Where is Biafra?" Is this dilettnatism? Does Biafra not enter into the concept of the "just society"?

The staggering immensity of Biafra's tragedy cannot lightly be dismissed with a Gallic shrug, nor are the bedrooms of any nation beyond the reach of wholesome legislation. Between "bedrooms" and "Biafras" there is a close link in terms of justice, righteousness and liberty. The task of a twentieth century legislator is indeed an awesome one, but a facile resort to cliché or an easy-going attitude to morality merits only contempt. When statesmen refuse to affirm the Christian imperatives that are enshrined at the heart of all great legislation, they run the risk of classificiation with the spiritually indifferent.

The greatest deficiency in modern society is the lack of respect for Christian morality, in private and in public. With such a lack of respect, particularly in the mad scramble for success and power, what hope is there for a just society? What chance is there for security and freedom in the absence of regard for firm moral standards? Of what use are systems or theories of government, if there is no respect for the basic rules of human behavior? There can never be peace — only war — — in a world that has gone secular.

Individual man and collective society, including government, must be spiritually strong or there will be no future for morality, public or private. Moral standards are a guide in life and they must be inherent in "just" laws — like the north star which is a fixed point in the heavens. No ship or aircraft has ever reached the north star, but every pilot determines his position by that star. It tells him where he is and where he must go. Moral standards are necessary for the individual, for society are a whole, and for the law. This is basic, as it is respect for such standards which governs and guides human behavior.

There is in our midst a growing aversion to such moral obsolutism. This has led to an acceptance that one's moral actions are solely the responsibility of the individual and that moral standards are relative. Under this concept one can hardly be surprised when men begin to doubt whether right or wrong actually exists. Man has used his brains to kill his own conscience and now proceeds to destroy the conscience of the nation in order to make us who live within its society feel more comfortable. The real problem is with character. Not only is it the character of people, but it is also the character of the law. When the moral character of men changes, the structure of society changes, as well as the laws that govern that society. There is no better example of this than the implementation of the proposed amendments to the Criminal Code. It is also true that, when the structure of society and its governing laws change, the morals of men change also. Both go together — both are necessary to the moral fibre of each other; yet, in spite of the fact that much of the evil of the world is beyond the reach of the law, laws are important — in fact they are essential. I agree with Spencer that every man should be free to do as he wills, provided he does not infringe on the equal freedom of any other man. Good legislation should precede or run ahead of the growth in man's character which would make those very laws unnecessary.

It is impossible to legislate individual morality if it is meant to compel people to live or behave in a certain way. The way a person behaves or lives is determined by the heart commitment of that person. However, individual morality is and must be closely related to public morals and to legal responsibility. When personal morality has a public consequence, the law must assume a definite responsibility. It follows that it is the responsibility of government to legislate concerning the public and legal aspects of moral behavior. It is necessary for government to enact divorce laws, although it is not possible for government to legislate a happy marriage.

What I do in my home with my child is my business — he is my child, it is my home. It can be said that the bringing up of my child is definitely not the business of the state; yet one can readily agree that it is the responsibility of the state to protect my child, should he be abused. Morality is legally protected on this basis.

Honesty is a basic moral attribute. Laws tell the citizen what portion of his earnings is owing to the state in income tax. The same laws define the penalty if the truthful facts are not reported. If those moral standards of financial truthfulness are not maintained, the law is specific and forceful in defining punishment. These laws do not make people truthful — in fact it is reported that the majority of Canadians are not honest in making out their tax returns. If there were no standards of truthfulness defined in the law, however, the degree of honesty by the taxpayer would not likely increase — rather it would decrease. Beyond this there is a basis of morality established in the law that not only assists the individual as he struggles with his conscience but assists those who are responsible for maintaining the law.

The definition of moral standards is a place where all men can make a start. There must be a moral basis of public behavior. The law must be a part of this moral basis. However, this is not to say that the law in itself can do it all, any more than can environment or education. Only a Christian conscience and genuine respect for law and order will do that. The absence of respect for the moral standards and the laws of the land is leading the nation and civilization along a historic path to violence and destruction.

Amongst the several aspects of the present proposed amendments to the Criminal Code is the question of homosexuality. This brings the topic of my comments into immediate focus. The legislation would legilaze homosexual acts when practised by adults of more than 21 years of age, with full consent of both parties, when such acts occur without others being present. This is hailed by some as a great advance in legislation. It is, as many say, a great forward move from the darkened past into the light of a free and glorious future.

What caused our legislators of an earlier day to define homosexual acts as punishable by law? Homosexuality has always had a debasing effect on morals and on personality. Granted that homosexuality has gone hand in hand with some of the world's great thinkers and writers (even Greece in its golden age was impregnated with much of it), it is none the less true that, when an enemy looks for accomplices to act with him against his own country, one of the first types of contact he looks for is the homosexual.

There is a connection between private sexual habits and public security risks. There is ample evidence in recent years to prove this point. Donald Maclean developed this passion; Guy Burgess and Philby indulged it from early years, and some of the highlights of their life, noted in **The Philby Conspiracy**, make sorry reading.

The history of the Roman Empire supplies much evidence about this perversion. Fourteen of its fifteen latter emperors were homosexuals, and together they presided over the decline and fall of the empire. We need not go so far back for a demonstration of this point. In early September of last year, Canada's Association of Chiefs of Police met in Granby and discussed this section of the proposed amendments to the Criminal Code. Chief James Mackey of Toronto, as reported in **the Globe and Mail** of September 7, 1968, vigorously opposed any attempt to revise the present law. L. R. Hobbs, Director of the Montreal Port Police, in urging that existing legislation be retained, said that his arguments were based on his experience, which he regarded equally as strong as the religious and moral consideration. In particular, he reminded the group that the research by homosexuals for partners often leads to assault, theft, male prostitution and murder. In addition, homosexuals are often preyed upon by others who make a business of assaulting and robbing homosexuals when alone with them. The association voted almost unanimously to oppose changes in the law which would legalize homosexuality. Is a legislator rightly fulfilling his role when he bandages his eyes against this type of evidence?

The biblical denunciation of this kind of perversion is very forceful. Phillips' translation of the second half of Romans 1, expresses it this way: "God handed them over to disgraceful passions. Their women exchanged the normal practices of sexual intercourse for something which is abnormal and unnatural.

(Continued on page 2)

BASHFUL HERO, George the raccoon, held in the arms of George Lalonde, reluctantly accepts his hero medal. The 6-month-old pet raccoon is credited with waking Mrs. Lalonde by pulling her hair when house was filled with smoke from pan of hot grease. The Toronto family of four were able to escape before the house burst into flames.

CLAC Urges Minister to Protect Freedom of Association

Toronto — Today the Christian Labour Association of Canada requested Ontario Minister of Labour, The Hon. Dalton A. Bales, Q.C., to move amendments to **The Labour Relations Act,** making it illegal for trade unions to abuse their rights and immunities under the Act to create for themselves a monopolistic position within the trade union movement at the expense of other bona fide trade unions which may be preferred by employees as their bargaining agent, at the expense of the rights and privileges of the employees themselves, and, ultimately, at the expense of industrial peace and stability in the Province of Ontario.

In its 19-page brief, the CLAC contended that some trade unions have begun to exploit their rights as a means of interfering with the legal rights and freedoms of other trade unions and, consequently, of the employees who are affiliated with them, and of the employers who have contractual relations with these and other trade unions. The CLAC accused the AFL-CIO/CLC building trade unions of concluding collective agreements with general contractors compelling them to deal only with sub-contractors whose employees are members of AFL-CIO/CLC affiliates. In support of this charge, the CLAC filed a schedule showing the union security and "AFL-CIO/CLC sub-contractors" clause that have been included in collective agreements throughout the Province. The CLAC claims that these provisions are of doubtful legality and have disastrous effects on non-AFL-CIO/CLC, Government-certified trade unions, such as the CLAC, as well as on non-AFL-CIO/CLC construction workers and their employers.

"Certifications issued to the CLAC by the Ontario Labour Relations Board, for all practical purposes, are meaningless. Bargaining with a certified trade union such as the CLAC would mean that the sub-contractor is no longer eligible to do business with members of the local Builders Exchange (who have so-called 'closed-shop' contracts with AFL-CIO/CLC unions), and the sub-contractor as well as his CLAC-organized employees lose their livelihood. Are AFL-CIO/CLC trade unions going to be allowed to destroy the representation rights of other certified trade unions in this manner?" asked CLAC. "The exclusive sub-contracting clause is an overwhelmingly potent device of ousting another trade union and to nullify the protections conferred upon it by the Act. The net result inevitably is that non-AFL-CIO/CLC trade unions, although duly certified by the Ontario Labour Relations Board, are wiped off the Ontario labour map. At the same time, such indiscriminate interference deprives employees of one of their most important rights, one which is given statutory recognition in Section 3 of **The Labour Relations Act,** namely the freedom of every person to join a trade union of his own choice."

"Many Ontario workers wish to belong to the CLAC. They cannot in good faith join or financially support an AFL-CIO/CLC trade union. If CLAC's legal right to existence is not honoured by the AFL-CIO/CLC affiliates, and not enforced by legislation and by the Ontario Labour Relations Board, our members are deprived of the exercise of their freedom of association, and unless they play false to their beliefs by supporting a union whose principles they cannot in conscience support, they must give up their jobs. This should not occur if through the proper procedures of **The Labour Relations Act** they have selected the CLAC to represent them, but it does."

The CLAC's brief also requested Labour Minister Bales to permit representation of employees in a single bargaining unit by more than one union (although requiring that the employer be dealt with through a single bargaining committee), and a procedure to enable those few employees who genuinely believe it to be contrary to their basic beliefs to support a particular trade union, to contribute an amount equivalent to union dues to charity.

The CLAC is an entirely independent trade union that acknowledges the Bible as the basis and norm for its activity. Presently the CLAC has the voluntary support of approximately 3,500 members affiliated with about 75 locals in Ontario, Manitoba, Alberta, and British Columbia.

Does the State have any business in the bedrooms of the Nation?

(Continued from page 1)

Similarly the men, turning from natural intercourse with women, were swept into lustful passions with one another. Men with men performed these shameful horrors, receiving, of course, in their own personalities the consequences of sexual perversity." Strong words, indeed, yet this is no ivory-tower diagnosis of the human scene. On the contrary! The full weight of the Christian view of man and of society opposes the legalization of homosexuality. Moral force, rooted in the Christian ethic, is the only instrument that can effectively regulate human conduct.

Parliament has a responsibility to promote justice, liberty, goodwill, prosperity, peace and the highest standards of personal and public behavior. We send men to Parliament with the hope that they will produce first-class legislation and not be mere followers of some questionale consensus of a vocal minority or majority. We look to our government to produce legislation that will make our land a better land, a healthier land, a more wholesome land, a good land. A Christian would add that our hope is for a more Christian land, a free land, with laws established upon and derived from the renewing power of the Christian gospel.

The Canadian Bill of Rights states that "The Canadian nation is founded upon principles that acknowledge the supremacy of God, the dignity and worth of the human person and the position of the family in a society of free men and free institutions. . . . Affirming also that men and institutions remain free only when freedom is founded upon respect for moral and spiritual values and the rule of law." It is only when Parliament and the laws honor these "moral and spiritual values" that these principles and freedoms and rights in Canada shall be ensured.

If this is true, the spirit of good legislation will be sensed, not only in the market places and the production lines of Canada, but in the privacy of our families and homes. Any government worth the name will want to help forward a national crusade for purity and integrity. Any government offering less will be weighed in the balance and found wanting. The nation's bedrooms should cradle righteousness — with the backing of the state.

Robert Thompson is the Progressive Conservative Member of Parliament for Red Deer, Alta.

Prepaid Drug Insurance

(Canadian Scene) — Canada's first prepaid drug insurance plan, designed to ease the financial impact of a long illness, will come into effect in Ontario on Feb. 1. Administered by Associated Medical Services, the scheme will be limited to groups of 10 or more employees. The fee schedule for groups of 25 will be $1.90 a person and $4.90 a family a month. Smaller groups will pay slightly more. To qualify for the insurance, all employees must join groups up to 25. Only 75 per cent participation will be required in larger groups. The scheme may not reduce a subscriber's drug costs but its main purpose is to see subscribers through a sudden heavy need for expensive drugs.

Two drug firms, G. Tamblyn Ltd., with 140 outlets and Economy Prescription Services with 10, have decided to participate in the scheme. Only participating druggist are authorized to issue free drugs to subscribers. Pharmacists will submit their bill to AMS, which will pay it with one cheque. This simplified administrative system will enable AMS to keep its costs to a minimum. Both Blue Cross and Green Shield operate drug insurance schemes in Ontario, but they operate on the reimbursement principle, with the purchaser paying for the drug and then submitting a bill to the insurer. Sometimes, only 60 per cent of the bill is refunded.

The AMS plan covers subscribers, their spouses and dependent children up to age 19. It does not pay for over-the-counter remedies unless they are prescribed by a doctor.

Cut this List out and keep it!

PHILIPS

		For ordering use these numbers
BACH — MATTHEUS PASSION (complete). 4 Stereo-Hifi records in box with text. (Concertgebouw Orchestra with Eugen Jochum)	$19.92 + 5% tax	835372/75
HANDEL — MESSIAH (complete). 3 Stereo-Hifi records in box with text. London Symphony with Collin Davis	$14.94 + 5% tax	C71AX300
Highlights — 1 record, same orchestra	$ 4.98 + 5% tax	802795
BACH — HOHE MESSE (complete). 3 stereo-Hifi records in box with text. Berlin Symphony Orchestra with Lorin Maazel	$14.94 + 5% tax	835345/47
HAYDN — DIE SCHOPFUNG (complete). 2 Stereo-Hifi records in box with text. (Chor und Orchester Bayerischen Rundfunk)	$ 9.96 + 5% tax	SC71AX201
BACH — JOHANNES PASSION (complete). 3 Stereo-Hifi records in box with text. (Concertgebouw Orchestra with Eugen Jochum)	$14.94 + 5% tax	SC71AX303
BACH — BRANDENBURG CONCERT (complete). 2 Stereo-Hifi records in box with text. Berlin Symphony Orchester with Lorin Maazel	$ 9.96 + 5% tax	835343/44
WIENER SANGERKNABEN — in box. 3 record set Messen and other choir music from Mozart, Schubert, Haydn, Schuman, Brahms	$14.94 + 5% tax	SC71AX307
WIENER SANGERKNABEN — 1 record. No choral. Schubert, Brahms, etc. Songs as Heidenröslein, Forellen, Das Dörfchen. Luxe album.	$ 5.98 + 5% tax	835399
WIENER SANGERKNABEN — Choir Music, Messen (Mozart, Handel, Schubert, Palestrina, Brahms). Luxe album	$ 5.98 + 5% tax	835398
WIENER SANGERKNABEN — and Organ Solo with a Mass of Mozart. K.V. 259	$ 4.98 + 5% tax	835396
JOHANN STRAUSS — Walzes. Wiener Symphoniker	$ 4.98 + 5% tax	838128

ALL PHILIPS RECORDINGS — very high quality.
Very well reviewed — with excellent orchestras and soloists.

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

(SOLE IMPORTER)

10 Golfdown Drive — Rexdale, Ontario

SEE ALSO YOUR LOCAL DEALER FOR OTHER RECORDS
These records are sung in the original language in which they were composed!! Sales are final — money should be enclosed with order. This is a special offer!! (Tax for Ontario province only!)

Cut this List out and keep it!

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Richmond, B.C., Rev. J. B. Vos of Chatham (Grace), Ont.

to Saskatoon, Sask., Rev. P. Breedveld of Bloomfield, Ont.

to Montreal, P.Q., Rev. John C. Verbrugge of Rochester, N.Y.

to Austiaville, Ioaw, Rev. Wm. Masselink of Noordeloos, Mich.

Accepted

to St. Catharines, Ont., Rev. R. Sikkema of Kalamazoo, Mich.

to Lucknow, Ont., Rev. J. W. Van Stempvoort of Springdale, Ont.

Declined

Trinity, Edmonton, Alta., Kildonan, Winnipeg, Man., and Terrace, B.C., Rev. R. Sikkema of Kalamazoo, Mich.

for Kentville, N.S., Rev. J. B. Vos of Chatham (Grace), Ont.

What's New in Films

Three New Films

During the first week of March, Gospel Films, In., (P.O. Box 455, Muskegon, Mich.) will release three new films, CHARLIE CHURCHMAN AND THE YOUTH QUAKE, VISITORS ONLY and FLIP SIDE. Naturally, we think all three are excellent. They certainly are different.

CHARLIE CHURCHMAN AND THE YOUTH QUAKE is the newest of the CHARLIE CHURCHMAN films produced by Mel White, of Fuller Seminary, and Dr. Winfield Arn, director of Youth for Christ in Portland, Oregon. CHARLIE gets better all the time as he points a satirical finger at problems in the church. This time it's the Youth Program. CHARLIE is longer and also goes color in YOUTH QUAKE. We think this is, by far, his best performance.

VISITORS ONLY is aimed at Christians who openly criticize the church but refuse to get involved in its program. While this is primarily a film for adults, there is a teen-age twist which should not be over-looked. We think it will be very useful for youth.

FLIP SIDE is solidly teen. Teens will feel at home as they view it for it is their world. We believe they will be caught in the story and through the message of the film learn that, while sin demands a tragic penalty, there is, in Jesus Christ, a way through to peace with God and deliverance from sin.

The ministry of Gospel Films now reaches into 130 countries with missionaries of 215 societies using our films.

Dedication of Church Building in Lucknow, Ontario

It was a happy occasion for the members of the Lucknow Christian Reformed Church when their new building was dedicated on December 12, 1968.

The congregation was organized 17 years ago with 15 families. Only two of these families still reside in the Lucknow area. Over the years the group met in homes, public buildings and for the last six years in a remodelled funeral home. As the number of families grew, especially the last three years, the desire was expressed to build a new church. The Lord blessed the building efforts and it was with humble gratitude that the congregation, now totaling 52 families, saw the completion of their plans.

The attractive new edifice was built within the town limits. The splitlevel building has an auditorium which seats 250 with room on the balcony for an additional 50 persons. There are also 6 classrooms, a nursery, kitchen and large fellowship room. Daily the churchbells chime two hymns of praise which can be heard over the community.

Our cousellor Rev. J. Quartel of Listowel was in charge of the dedication ceremony. After the presentation of the Keys he led the congregation in a dedicatory prayer. Our first resident minister Rev. D. J. M. Lieverdink, now taking post-graduate courses in Grand Rapids, had come over for the occasion to deliver the sermon. He based his address on I Kings 8: 22-30.

Many guests and friends from the community and local churches came to extend their best wishes. Rev. S. Terpstra, former pastor of Listowel and Lucknow brought his congratulatory greetings. He recalled the times when only a handful of people came to the worship services. "What a joy to see the House of God full this evening."

The Lucknow congregation looks back on a memorable event. May the Lord hear our dedicatory prayers: . . . "For the furtherance of Thy Kingdom, for the faithful expectation of the return of our Lord, for the triumph of Thy cause in the world."

"For the glory of Thy Name, Father, Son and Holy Spirit."

"Wilt Thou use this church".

DATUM CENTRALE

February 15, 1969	8 p.m. Chr. Education Centre, Hamilton, Ont. Film evening with 2 outstanding films, "Fields of Sacrifice" and "Silent Raid". ("De Overval" with English subtitles.)
February 15, 1969	Focus Conference at the Arts I basement of McMaster University. Speaker, Dr. B. Zylstra on "Current Trends in Political Thinking."
February 22, 1969	Toronto: Annual Meeting of the CJL Foundation. Toronto District Christian High School. Speakers: Dr. Bernard Zylstra and Leonard M. Reilly, M.P.P.
March 29, 1969	Toronto: Annual Meeting SALEM. Speaker Dr. Helen J. Rogers.
April 26, 1969	Toronto: National Convention of the CLAC.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

Fly Holland

We have space available for affinity groups of at least 40 on chartered jet aircraft non-stop Toronto-Amsterdam v.v. for Easter, Pentecost and through the summer for 3 weeks and longer. Ask for more details for your club or organization without any obligation.

Valentine Travel Service ltd. — Lucas Koops, manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am–6 pm.

London Travel Bureau — Herman Koops, manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

Ottawa Pushes Export

by DAVID CRANE
Globe and Mail

(Canadian Scene) — Canada is reappraising its export policies, including a critical examination of promotion techniques, as international trade in the Kennedy Round era grows more competitive.

The reassessment comes at a time when exports have assumed vital importance to the continuation of Canadian prosperity. Last year they equalled 20 percent of Canada's gross national product — the first time they have reached such a high level since the immediate postwar years.

A five-year program to stimulate the growth of exports is expected to be completed by Department of Trade and Commerce officials this spring. They are being joined in the reappraisal by officials of the Department of Industry, which is to be merged with Trade and Commerce.

The concern of trade officials now is to keep the growth rate for Canadian export sales at something close to the high levels of the past three to four years; thus the search for more sophisticated techniques.

The rate of increase for sales is expected to be lower this year than that of the immediately preceding years, although still at a higher rate than that for the gross national product as a whole.

A fact that stands out is that Canada is putting more rather than fewer, of its eggs into the U.S. market. Last year the United States absorbed just over two-thirds of all Canadian exports, the highest share in history. More than 80 percent of last year's increase in export sales went into the U.S. market.

The state of the U.S. economy, more than the state of international wheat markets, now is the critical factor for Canadian exports. Canadian trade officials note that last year's considerable export growth came at a time when wheat sales were lacklustre.

But if one economist here has described as "a supercharged U.S. economy" has helped push up Canadian exports and the trade surplus to high levels in recent years, the expected slowdown in the U.S. economy in 1969 is the principal reason for the projected lower rate of growth for Canadian exports this year.

With strong forecasts for the 19 leading industrial nations, trade officials look for important export growth elsewhere in the world, especially in Japan, which this year is expected to have the world's fastest growing economy, and in West Germany.

Duller prospects are in store as far as some of Canada's more traditional markets are concerned, particularly Britain and France, where balance-of-payments problems persist. Last year Canadian exports to Britain fell to 9 percent of the Canadian total, the lowest level yet for what was once Canada's most important export mraket.

COIN COLLECTOR — Lawrence Pearse displays some of the coins he has found with a metal detector while hunting in the Nokomis, Ill., city park. So far he has found more than 500 coins, including a 1918D mint dime worth up to $40.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $5.50	Can. $10.00
United States	U.S. $5.50	U.S. $10.00
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

Conscience and Party Discipline

The way in which the government treats the parliament does not always deserve our applause.

The government has proposed a few amendments in the Criminal Code. The matter has been in preparation for a long time already, but it seems that the final votes will soon be taken. It is even possible that this vote has passed already when this issue of our paper is published.

Nevertheless this does not take away the fact that the procedure will create strong resentements among many of Canada's citizens. It is usually the oase in this country that the party, which is in government, can count on the votes of its members when it comes to proposals. This made the last government weak, because its party did not have a majority in the house. The Trudeau-government may feel itself safer, because the Liberal Party has a majority in the House and can, so to speak, introduce any law or any change in existing laws and pass it.

Among the changes which are before the House at present, is the legislation of homosexuality and abortion. It is neatly tucked in between other changes, and the minister of Justice, the Hon. John Turner, has made it clear that voting will be on the entire package of changes. In other words, one vote is taken for all the changes at the same time

It does not need explanation that this procedure has aroused strong opposition, not only from the official opposition parties, but also from among members of the Liberal Party. But the party discipline prescribes that a member is expected to vote for the government proposals. Does this mean that a member has to vote for a proposal, even if this proposal goes against his conscience? Apparently it does.

One member of the Liberal Party, who has a seat in the House of Commons, has made it clear that he does not want to do that. It may be that this member, Gordon Sullivan, MP, will block his own political career by his standpoint, but he deserves our appreciation.

This government or a future one may be tempted to present unpopular or controversial legislation by sandwiching it between more easily accepted proposals, but if it insists on an "all or nothing" vote, then the question we may ask is in which direction we are heading.
D.F.

★ ★
★

Steun voor de Christelijke Vakbeweging

De Christian Labour Association of Canada heeft aan de Minister van Arbeid een verzoekschrift overhandigd, waarin wordt gevraagd, dat de minister voorstellen zal presenteren voor een wijziging in de Labour Relations Act, waardoor het mogelijk wordt dat meer dan één union met de werkgever zal onderhandelen. De commissie, die met de werkgever onderhandelen, kan daarom wel een eenheid zijn, maar de mogelijkheid moet bestaan, aldus dit verzoekschrift, dat deze commissie uit leden van verschillende unions zal bestaan.

Indien de minister hierop in gaat, dan betekent dit natuurlijk een doorbraak van de macht van de untons. Zoals het nu is, kan een union zich het recht opeisen alleen, met uitsluiting van anderen, met een werkgever te onderhandelen. Zelfs kan de union een contract afsluiten, waarbij ook de sub-contractors zich tot die bepaalde union moeten beperken. Mogelijk is dit laatste wettelijk aanvechtbaar, het feit is er niettemin, dat dergelijke dingen gebeuren.

Het schijnt nu dat de CLAC niet alleen staat in de strijd tegen de "closed shop". Er zijn tekenen, die er opwijzen, dat zij in haar streven de steun zal ontvangen van een aantal Mennonieten, Presbyterianen en Baptisten. Is dit zo, dat zou de CLAC dadelijk gevrijwaard worden van het verkeerde denkbeeld, als zou haar streven alleen iets Nederlands zijn. Of het verzoekschrift van de CLAC wordt ingewilligd of niet, het feit dat andere groepen in Canada het steven ondersteunen, is op zichzelf reeds een verheugend feit. De CLAC rekent er nu op, dat onze mensen aan het verzoekschrift kracht zullen bijzetten door aan de minister te schrijven, dat zij eveneens bezwaren tegen de "closed shop" hebben en daarom zich aan de zijde van de CLAC scharen.
D.F.

★ ★
★

Eén ding

Lord Thomson, de bekende Canadees, die in London, England, woont, werd eens gevraagd wat volgens hem het geheim is van geld maken. Was het een kwestie van knap zijn, of sluw, of van geluk hebben?

Als iemand een antwoord op deze vraag kan geven dan is het Lord Thomson wel. Hij is een kranten-magnaat, die reeds de controle over een aantal bladen heeft, hier zowel als in Engeland, en die nog gestadig aan zijn krantenrijk toevoegt.

Thompson's antwoord was eigenlijk simpel en kort. Het voornaamste, zei hij, is dedicatie, toewijding. Zet jezelf geheel achter één ding en blijf daaraan met je volle persoon werken. De rest komt vanzelf.

Deze illustratie is ontleend — u zoudt het bijna niet geloven — aan een preek. Een preek over de brief van Jacobus. En het standpunt van Thomson werd herleid tot wat Jacobus indertijd geschreven heeft. Wat Thomson zei is eigenlijk helemaal niet nieuw. Jacobus schreef al tegen een houding die vergeleken kan worden met een golf van de zee, iemand die heen en weer geslingerd wordt en eigenlijk nooit een vast punt vindt.

Wij spreken wel veel over de "fringe" of de zelfkant van de kerk, of over het feit dat het christendom zo weinig effect sorteert, maar is heel veelal niet terug te leiden tot het gebrek aan toewijding van hen die lid zijn van de kerk en die tesamen het christendom uitmaken? Men slaagt niet in het maatschappelijk leven als men zijn aandacht moet verdelen over verschillende doelen. In gelijke zin "werkt" het christendom niet, als zijn aanhangers zich niet tenvolle richten op het door God gestelde doel aan het leven. Misschien zien de jongere mensen dit scherper dan ouderen.

"Een ding doe ik", zei Paulus reeds. De bijbel is er trouwens vol van, dat dit ene waard is om voor geleefd te worden. Onze godsdienst is niet een aanhangsel bij ons leven, onze godsdienst IS ons leven. En welk werk wij ook doen of in welke activiteit wij ook betrokken zijn, het uitgangspunt moet zijn onze dienst aan God.
D.F.

A Remarkable Story of

THE HOLY SPIRIT AT WORK IN RUSSIA

This true story was brought back from Russia last summer by an Underground Evangelism Field Director of Russian background who traveled more than 6,000 miles through Russia, meeting Christians and delivering pocket-size Bibles.

In a certain region of Russia, persecution of believers has become very great in the last few years. Many churches have been closed, leaving no place for Christians to meet. The churches left open were under communist control.

Because of this, many underground churches were formed, meeting in forests at night, barns, attics, basements — anywhere people could gather reasonably safely. The Christian leader of the group would set a time and place (usually late at night in a remote area) and the people would gather at that time and place. They came by "twos" and "threes" — never more than three in a bunch so as not to attract undue attention. But the secret police had their spies and when true believers heard the time and place, **the secret police also learned of it.** Several times the secret police surprised groups of believers and arrested everyone present.

Word of the arrests spread to other towns and villages and the Christians were deeply concerned. How was the secret police finding out about the time and place of meetings? Somehow, when the Christians were told . . . the secret police over-heard, or had their own spies posing as Christians. The Christians knew this, but what could they do? **They had to pass the word** or no one would know when or where to gather . . . and if they passed the word the police might find out.

It was a great problem. The believers prayed for God's guidance.

They had to find some way to tell the Christians, but make sure that the secret police would not find out about it.

One day the leader of an underground group was praying for God to show him when and where to have the next meeting. As he prayed, the thought came to him, **"Lord, if you can show me, you can also show the other Christians by speaking to their hearts directly . . . inwardly . . . through your Holy Spirit . . . so no one will have to be told, or a word said to anyone.**

Those in tune with the Holy Spirit will know. But the secret police spies will not hear your voice and will not know."

The leader prayed and the Holy Spirit led him as to when and where the next meeting would be held. But this time he told no one. There was no announcement of any kind made. The time of the meeting came and he went to the spot in the nearby forest . . . wondering if anyone would be there as no one was told of the meeting.

When he got there, more than 25 people were already gathered . . . and others were arriving by twos and threes! They all said the Holy Spirit had spoken to their hearts while praying just as He told the group's leader when and where the meeting would be held. The secret police never found out . . . and from that time on the secret police have never found another meeting.

They can't "spy" on the Holy Spirit.

They can't "tap into" the information given by the Holy Spirit.

The secret police were totally confused for a long while and were very frustrated. Their spies were summoned and asked why they couldn't find out where the Christians were meeting. The secret police still don't know. And they still don't understand why they can't discover where the Christians are meeting.

Word soon spread from the Christians from one village to another — and other underground groups adopted this same method of depending upon the Holy Spirit to speak to the heart of each person who should be at the meeting.

In many towns and villages in Russia today, Christians are gathering at the **same place at the same time . . . without a word being uttered between them . . . without having been discovered** — because the Holy Spirit is speaking to their hearts and "guiding them in all things."

— Underground Evangelsm.

Lambert Huizingh

Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

CAMEL OR CADILLAC

Abraham rode a camel, whereas you may travel to church in a Cadillac, but for both of you salvation is in the risen Son of God.

Saul of Tarsus often walked to his destination, whereas you may take a jetliner but for both Paul and you, the way to heaven is the same.

Whether you are a rich young ruler in the days of Jesus, or a modern punk with long hair and filthy clothes, life without Christ is an empty, meaningless business.

It is a long way from the tower of Babel to modern travel in outer space, but for men living long ago on the plain of Shinar and men living on the plains of Indiana, stability in society is dependent upon faith in God.

Whether fallen, sinful man lived two thousand years ago on the shores of Galilee or lives today on the shores of Lake Michigan, he needs to be redeemed, regenerated and reconciled to God.

We are not ashamed of the Gospel of Christ, for it is the power of God unto salvation, nor are we ashamed of the product of this Gospel. Not only is this Gospel the way to heaven, but it is the way to a better society.

Rev. John H. Eastwood
in The Presbyterian Journal.

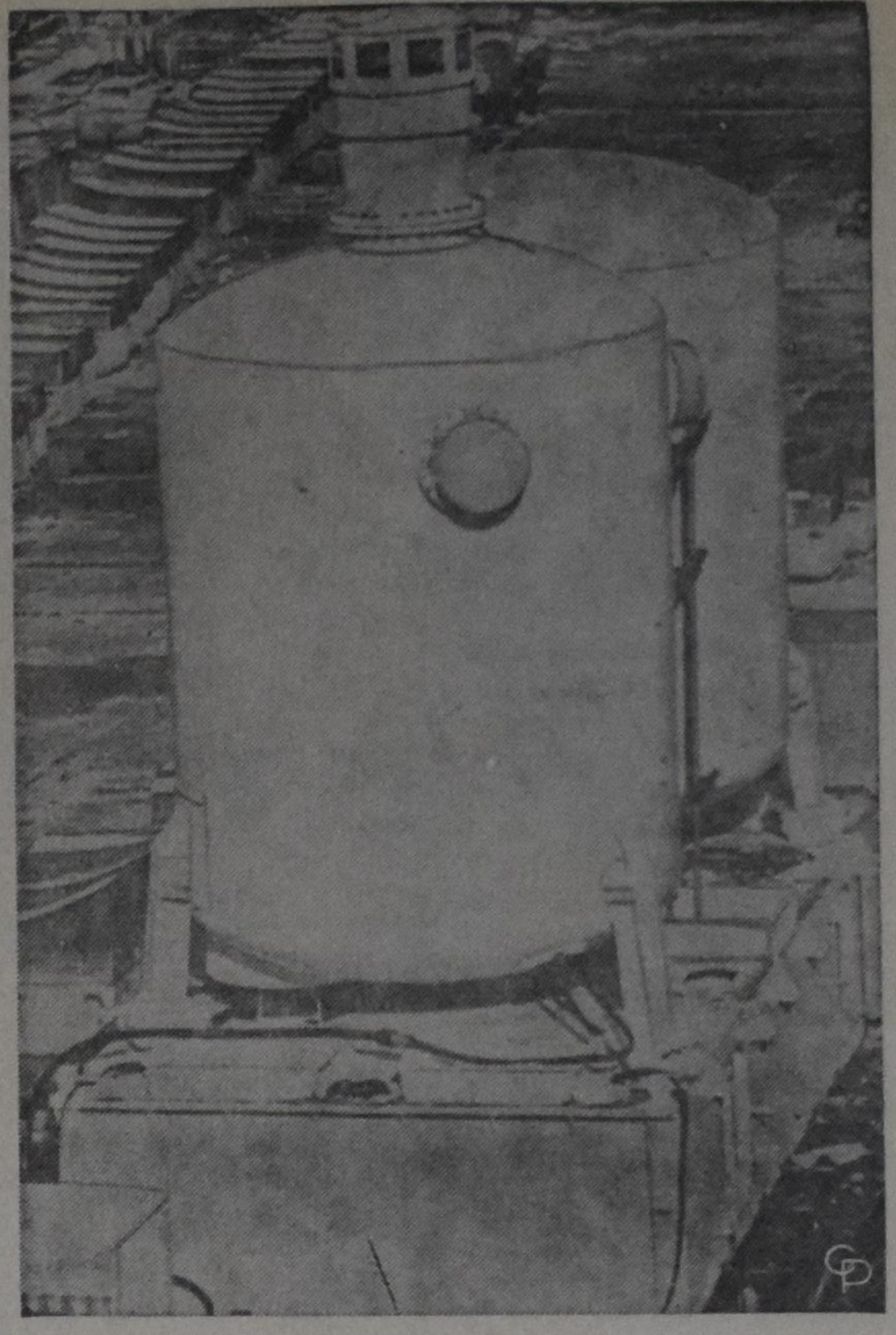

HOME UNDER THE SEA—Shown in Philadelphia, Tektite I will be home for four aquanauts who will take part in a project early in 1969 which will have them living underwater for 60 days off the Virgin Islands.

450 YEARS AFTER LUTHER

Martin Luther would not have thought it possible that in the second half of the twentieth century representatives of the Roman Catholic Church would meet with his followers to discuss their common concern to present the Christian message of salvation. Yet this is exactly what happened very recently in Port Credit, Ontario. There some members of the Lutheran Church were gathered together with members of the Roman Catholic Church in a conversation of national scope. They issued a statement in which they declared their concern for unity, which Christ meant His Church to have.

If we understand this rightly, then those people were more concerned about their common commitment than about organizational union.

They said that they acknowledged the historical responsibility for the disunity in the church, but on the other hand they saw that their task as Christians is to promote mutual understanding of doctrine, removal of prejudice, and mutual understanding of worship and piety.

Further conversation will undoubtedly bring to the fore that even though these people may have a mutual understanding of the commitment of Christians, their differences will be the same as in 1517, that is, if the Lutherans remain real Lutherans and if the Roman Catholics hold on to their convictions. Basically it is not Luther vs. Rome, but basically it is whether the Word of God is taken seriously, namely that redemption comes by grace through faith.

Nevertheless it is a good sign that church people are not concerned about unity for the sake of unity in the first place, but because they realize that everyone who confesses the name of the Lord, has a mutual commitment with others who do the same.

Vegetable- and Flower Seeds
Groente- en Bloemzaden

BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIENPLANTEN, HEESTERS, VASTE PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, BRUSSELS WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, WORTELEN, ETC. ETC.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN.

Prijscourant op aanvrage geheel gratis —
Ask for our FREE catalogue.

1969 is our 20th year in business in Canada.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS, between Bullock's and Peter's Corners, 4 miles West of Dundas, on No. 8 Highway.

Open: Daily from 9 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays.

Phone: 628-6641 DUNDAS.

Wij garanderen aflevering van uwe Canadese dollars naar overzeese landen...vlug, veilig. Zeg ons eenvoudig "hoeveel"

The Bank of Nova Scotia

Young Calvinists

What does the name 'young Calvinist' mean?

Gradually we have become so accustomed to it that it has lost much of its distinctiveness.

Our young people read their 'Young Calvinist' magazine as our older people read their 'Calvinist-Contact', but in many cases Calvin is a complete stranger to them.

Calvin is that stern man with his pointed beard. Calvin is the man of dogmatics and there is no pep in dogmatics at all. Many of our young people would be utterly surprised hearing about him as being a man with a warm heart, also for teenagers. They should read the following characteristic written by the American authoress Georgia Harkness, herself not a Calvinist:

> "Those who see in Calvin only unfeeling sternness overlook the almost feminine gentleness which he displayed in many of his parish relationships. He grieved with his people in their sorrows and rejoiced in their joys. Some of his letters to those who had suffered domestic losses are masterpieces of tender sympathy. When a wedding occurred or a baby came to grace a home, he took a warm personal interest in the event. It was not unusual for him to stop on the street in the midst of weighty matters to give a schoolboy a friendly pat and an encouraging word. He was hospitable, and entertained often in a simple way. His enemies might call him pope or caliph; his friends thought of him only as their brother and beloved leader." (John Calvin, the man and his ethics, p. 55)

Calvin was beloved by the young Calvinists. That does not mean, however, that he was beloved by all the young people. And it is my intention to tell something of this **sympathy** and **antipathy**. Antipathy, not to say hostility, was expressed against Calvin by a group of young people who called themselves **les enfants de Genève** (the children of Geneva). They were proud of their city, they were proud of the liberty of that city, and they wanted to be completely free: free to drink as much as they liked, free to dance as much as they liked, free to go to church when they felt they wanted to, as free as any man may feel himself who wants to walk on that large freeway of which the Lord Jesus has said: "The way is easy that leads to destruction." (Matth. 7:13) With these teenagers Calvin often clashed.

He also stressed the fact that a christian is free; but Christian freedom was to him something else than libertinism. A Christian was made free from the bondage of sin to serve the Lord; Calvin wanted a walk of life **in the fear of the Lord**. The way in which **les enfants de Genève** behaved was often outrageous.

Allow me to give an example: Gaspard Favre, the son of one of the noblemen of the city, declared publicly in 1545 that he, after having become a councillor, would set up brothels in the city, but he denied it after having been brought to court. Next year he was in trouble again for playing games outside one of the churches during the service. When he refused to answer, Calvin said: "We are set above you here." To which he replied: "Yes, I know you are above everyone." Calvin was so disgusted that he left the court. Some years later he organized a game of tennis against the walls of the church in which Calvin was lecturing; and the next year he was in further trouble for his relations with women.

The hostility of this kind of young men against Calvin was so great that some of them called their dogs Cain, and when Calvin passed they called their pet: 'Cain, Cain.' Very hard for them to swallow was that the council of the city had forbidden to dance. Before the Reformation Geneva had been a very licentious city and the citizens of Geneva liked to dance. Calvin writes of it in the following way: "They approach each other, embrace, kiss each other. They use vulgar tricks in order to make their partners jump and to lift them up. Dances are made even more detestable before God because they are introduced in weddings and other marriage-ceremonies." As a consequence of Calvin's strict morality dancing was forbidden in Geneva, and everyone who would have counted the noses would have said: "This measure will certainly not work. Too many persons are in favour of it and practice it."

In 1546 there was a wedding-party of some first-ranking members of the Genevan aristocracy, the president of the consistory was present there, and the party became a dancing-party. This was a testcase. If the consistory would let this go, all Geneva would dance again. But the consistory summoned all the participants in its meeting, and it maintained its strict discipline, irrespective of persons.

During the next year there was strong opposition against Calvin in Geneva, and anyone who says that Calvin has been a kind of dictator of Geneva is sadly mistaken: Calvin had to strive against the stream. But precisely in this time the real young Calvinists were formed; the real young Calvinists who wanted to walk in the fear of the Lord.

It was in the year 1553. Farel, an old friend of Calvin, had delivered a sermon, and it was a sermon in his style: a 'thunderstorm.' Immediately in that week a number of "enfants de Genève" went to the city council; they made a row; they complained of Farel's sermon, saying that they had been called 'robbers, killers, thieves, adulterers and atheists.' But, what never had happened before, another number of young men appeared at that same time before the council. They told that they had listened with agreement to the old preacher; and they required that he should be protected by the council, because some of the enfants de Genève had threatened to throw him into the Rhone.

In about ten years time a new generation had been formed, under the providence of God due to the faithful preaching and church government of Calvin and his friends. A new generation that would swarm out over Europe, being the backbone of the Reformation in the Netherlands, France and Scotland, being prepared to sacrifice all things for the sake of their Lord Jesus Christ.

Once one of Calvin's enemies made play with the fact that he had no children. Calvin answered "that he had offspring in thousands over the whole of Christendom." To this offspring belong our young Calvinists. Do they still know their spiritual father?

L. Praamsma.

MORE SUBSCRIBERS

is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand!

Presbytery Adopts Resolution on Creation and Evolution

In answer to a question raised by a session as to what should be expected of ordained officers of the church, with respect to the Biblical teaching on creation, the Presbytery of Southern California of the Orthodox Presbyterian Church decided that ordained men should be able to make the following affirmations:

1. The one true and living God existed alone in eternity, and beside Him there was no matter, energy, space or time.
2. The one true and living God, according to His Sovereign decree, determined to create, or make of nothing, the world and all things therein, whether visible or invisible.
3. God performed His creative work in six days. (We recognize different interpretations of the word "day" and do not feel that one interpretation is to be insisted upon to the exclusion of all others.)
4. That no part of the universe nor any creature in it came into being by chance or by any power other than that of the Sovereign God.
5. That God created man, male and female, after His own image, and as God's image bearer man possesses an immortal soul. Thus man is distinct from all other earthly creatures even though his body is composed of the elements of his environment.
6. That when God created man, it was God's inbreathing that constituted man a living creature, and thus God did not impress His image upon some pre-existing living creature.
7. That the entire human family has descended from the first human pair, and, with the one exception of Christ, this descent has been by ordinary generation.
8. That man, when created by God, was holy. Then God entered into a covenant of works with the one man Adam. In the covenant Adam represented his posterity, and thus when he violated the requirement, all mankind, descending from him by ordinary generation, sinned in him and fell with him into an estate of sin.

The Presbytery believes this to be the teaching of the Bible.

(RES News)

THE BEST CIGAR!
100% TOBACCO

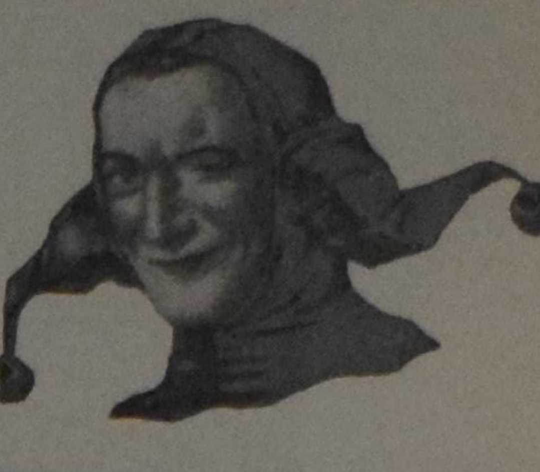

HOFNAR

CANADIAN DISTRIBUTORS: Top's Importing Limited Grimsby, Ont. | Top's Importing (B.C.) Ltd. Burnaby, B.C.

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(34)

Later ontdekt ze Woutje alleen op het speelplein. Even haalt ze hem aan. "Julie werden maar weer fijn met de auto naar school gebracht, hè?"

"Ja, met de Ford Consul," zegt Woutje en z'n rode pruimemondje is haast te klein voor zo'n groot woord.

Ellewien lacht nog, als ze de school in gaat. Welja, de wagen is dus belangrijker dan wie hem rijdt. Maar intussen.... Nu ja, vooruit, wat kan het me ook eigenlijk schelen.

* * *

En dan komt de zondag, dat Lies Ellewien met Woutje en Willi uit de kerk staat op te wachten. Henk is deze morgen thuisgebleven om op de kleintjes te passen. Het geeft Ellewien een blij gevoel, als ze tussen de andere kerkgangers met hen samen naar huis gaat. Maar ineens, midden in die blijdschap kan ze zich indenken, dat ze nu met moeder loopt. Lies geeft haar een arm. Ze hangt iets en moeder kon dat net zo doen. En de jongens . . . . ja, Dani en Bert konden net zó om hen heen draven. Ze lopen wel driemaal onze weg, zei moeder altijd.

Tijdens de koffie komt voor haar de verrassing. Ze zitten op het terrasje. Er komen wel telkens wat wolken voor de zon, maar het blauw wint het nog net. Lies zit bij de kamerdeuren en Ellewien opzij aan de andere kant, maar zij kan de kamer niet inzien. Ze merkt ook niet, dat daar iemand binnenkomt. En ze weet ook niet, tegen wie het gaat als Lies, achterover in haar tuinstoeltje hangend roept: "Hallo, Tom! Toe, doe even de stekker van de melkkoker er in, wij zijn al aan ons tweede kopje toe!"

Door Ellewien gaat een schokje, als Tom in de open tuindeuren voor hen staat.

Lies is benieuwd, maar als ze hem voorstelt als haar zwager, zegt Tom joviaal: "O, we kennen elkaar al lang, nietwaar juffrouw Blanken?"

Ellewien staat tegenover hem. Het tafeltje met het kleurige kleedje, het vaasje met bloemen en de koffiekopjes erop, tussen hen in.

"Al lang?" haar stem klinkt plagend en spot twinkelt in haar ogen. "Dan schijnt de tijd voor u niet vlug te gaan. Maar . . . . hoe is het met uw pedagogische problemen?"

Tom laat zich in een stoel achterover zakken. "Tja, wat zal ik daar nu van zeggen?"

Maar Lies laat hem niet uitspreken. "Wat? Pedagogische problemen? Jij Tom? Toe jongen!"

Henk neemt de sigaretten van tafel en reikt die hem toe. "Vertel eens op, ben je aan een nieuw soort studie bezig of doe je soms aan een of andere opvoedkundige prijsvraag mee?"

Tom knipt met de aansteker. "Geen van beide, waarde heer."

"Maar wat dan?" komt Lies. "Toe Ellewien, jij weet er meer van, help jij ons eens uit de droom."

Tom veert op. "Juffrouw Blanken. U verraadt me toch niet?"

Ellewien ziet hem aan. Meedogenloos zegt ze: "Misschien is het beter van wel. Alleen . . . . is pedagogie hier wel het juiste woord? Ik geloof, dat u meer met een gezagskwestie zat."

Henk schatert. "Dat wordt spannend. Tom en gezag. Overigens kijk je nogal benauwd. Ga maar verder, Ellewien. We zijn zeer benieuwd."

Henk heeft het niet bij het rechte eind. Tom kijkt niet benauwt, maar wel strak. Waar wil ze naar toe? vraagt hij zich af.

Maar Ellewien schudt haar hoofd.

"Och, achteraf lijkt het me beter er maar niet verder op in te gaan. De hele zaak is me eigenlijk wat duister."

"Ingewikkeld hoor. Een verduisterde gezagskwestie dus!"

"Nee, een gezagskwestie in het duister."

Tom zwijgt nog steeds en steekt een nieuwe sigaret aan. Hij beziet Ellewien, zoals ze daar zit. Toch wel charmant.

Als ze nu verder gaat, denkt hj, dan vindt ik haar een ouwe kwezel, dan heb ik me in haar vergist.

In Ellewiens ogen vonkt nog de spotlust. Zelf begrijpt ze de situatie van het gesprek bij de school allerminst. Was dat nu zomaar een beetje opschepperij? Langs Tom heen ziet ze naar de andere twee. Ze voelt opeens, dat ze iets van haar willen weten. Ze merkt Lies' gespannen kijken, voelt Toms zwijgen als iets vervelends dat haar hindert en zou er liefst nu maar een punt achter zetten. Intussen vindt ze, dat Tom nu ook wel een verklaring kon geven. Ten slotte is hij het geweest, die dat achteraf dwaze gesprek is begonnen. Zo zijn mannen nu, denkt ze wrevelig, je eerst in een impasse brengen en dan zelf buiten schot blijven.

"Och," begint ze, "de jongetjes waren weggehold zonder te groeten en ik geloof dat meneer De Ronde toen zei, dat hij geen gezag over hen had."

Tom blaast achter elkaar een hele serie rookkringetjes de lucht in. Aardig duimpje heeft ze wel, constateert hij.

Lies gaat nu op een hol naar de keuken, waar het eten gevaar oplevert. Uit het raam roept ze: "Het misleidende is me toch duister gebleven."

Henk zwijgt er verder ook over en Ellewien neemt een tijdschrift op. Haar ogen dwalen over de letters. Nu zullen ze denken dat er ik weet niet wat is, maar als ik het precies vertel, zet ik hem misschien voor schut.

Tom heeft ook een tijdschrift genomen en beziet langs het blad heen haar profiel. Het is net, of ze er minder fleurig uitziet opeens, een beetje afgeknapt. Met z'n wijsvinger knipt hij de as van z'n sigaret met het vage gevoel, dat er door zijn toedoen voor Ellewien iets scheefs is gekomen.

"Ik zal 't maar opbiechten, Henk. Juffrouw Blanken wilde mij met dat laatste er kennelijk uitredden en dat stel ik zeer op prijs, maar weet je wat het nu was? Ik heb laatst net gedaan of ik de vader was van die bengels van jou."

Z'n echte beweegredenen zegt hij er niet bij, en het klinkt haast sarcastisch: "Ik wou ook wel eens weten, hoe schooljuffrouwen op zulke vaderlijke moeilijkheden reageren."

"Ha, Tommetje, ga je zo met mijn kroost op stap? En een schooljuffrouw om de tuin leiden? Mooie manieren houd jij erop na!"

"Er kan gedekt worden!" klinkt het door het keukenraam.

Ellewien springt op. Blij er even tussenuit te kunnen. Ze haalt een blad van binnen en zet de kopjes bij elkaar.

Henk rekt zich lui en schuift z'n stoel achteruit. Z'n ogen gaan naar Tom. "Loop eens mee, we hebben nog iets aardigs in de tuin."

Tom veert overeind. "Ga je soms weer moestuinen?"

"O nee, daar bezondig ik me niet meer aan."

Maar zodra ze op het grasveld zijn aangeland, begint Henk over heel iets anders. "Ik wou je even over Ellewien hebben."

"Zo." Tom zegt het zonder enige interesse.

"Weet je waar ze vandaan komt?"

"Ik? Welnee." Tom schopt een kiezeltje, dat op het gras niet thuishoort, naar de rulle aarde ergens tussen de planten, waar het evenmin op z'n plaats is.

"Dat vermoedde ik al, maar nu ik merkte dat jullie elkaar hadden gesproken kon het zijn dat je het wist, maar nu dat niet zo is, wil ik je toch even over haar inlichten."

"Klinkt nogal plechtig, maar ik begrijp eigenlijk niet, waar het voor nodig is."

"Misschien is het ook niet nodig, ik doe het enkel in haar belang."

"O," Toms spreken klinkt geprikkeld, "zeg vader, je bent toch niet lid van een of andere bond ter bescherming van loslopende juffrouwen tegen verstokte vrijgezellen?"

Met een heimelijk lachje ziet Henk z'n broer van terzijde aan. Die toon doet hem wel goed in dit geval.

"Nee, zo is het niet. Maar wij hebben ook al een blunder geslagen, allebei en pardoes achter elkaar. Nu ja, een blunder kun je het eigenlijk niet noemen, maar het was toch vervelend."

"Is ze soms weduwe, of gescheiden?"

Henk gaat hier niet op in. "Je zou haar nog een beetje evacué kunnen noemen. Ze komt uit het rampgebied." En dan vertelt Henk wat hij van Lies over Ellewien weet. De middag is warm geworden. De zon steekt en de atmosfeer dreigt naar regen en onweer. Sterk geuren de rozen. Tom heeft er één, nog niet ten volle ontloken, afgeplukt. Hij houdt z'n ogen er strak op gericht en ziet, hoe door de huiver, die hem doortrekt, de haren op z'n hand overeind gaan staan. Maar z'n stem klinkt onwillig, als hij vraagt: "En waarom wou je me dit nu zo speciaal vertellen?"

"Omdat ik het niet prettig zou vinden, als jij hier in huis de derde was, die haar zou vragen of haar ouders nog leven."

In de kamer is Ellewien een ogenblik roerloos blijven staan, met het tafellaken in haar handen.

Ze is ineens thuis. Zo, ja zo precies, zo mooi en zo goed kon het thuis zondags ook zijn. Moeder in de keuken, warm en altijd wat jachterig tegen etenstijd, de kinderen ergens buiten aan het spelen en vader en Jochem . . . .

Ze ziet naar de twee op het grasveld.

Zo, ja zo konden vader en Jochem ook lopen, als ik aan het dekken was.

Ze spreidt het laken uit. Strijkt het glad over de tafel. Nog ziet ze Jochem en ten volle dringt het tot haar door, dat hij nu ook alleen is.

Wat zou hij doen vandaag? Eigenlijk heeft ze nog nooit zo aan hem gedacht. Bij tante Cor? Een eindje lopen met oom Jan? Och nee, er is niets te wandelen daar. Misschien, ja misschien komt hij niet eens meer bij oom Jan. Hij zal wel lezen. Ja, hij zal wel veel boeken en tijdschriften om zich heen hebben en lezen. En ik . . . . hoorde ik nu niet bij hem te zijn? Meteen ziet ze hem voor zich, zo, zoals hij van haar was. Zo levend en zo echt, zoals ze hem liefhad en dan komt er een verlangen in haar, zo hevig. Zo haar opeens helemaal beheersend. Ze zou haar handen naar hem uit kunnen steken. Hem roepen . . . .

Maar de watermassa schuift aan. Donker, dreigend, kolkend, alles overspoelend. Daar zijn de angstkreten. Ze sluit haar ogen, want ze wil het niet zien, dat erge, maar ze opent ze meteen weer, om fel naar buiten te kijken, naar alles om zich heen, want ze ziet het toch . . . . dan is het voorbij en ze zit in de boot, nat en verkild en stijf en versuft. Maar zij zit er bij Jochem en . . . . o ja, Jel was ook in die boot. Jel van vrouw De Bok.

De borden moeten nog uit de keuken gehaald worden. Als iemand die slaapwandelt, gaat ze het kleine stukje gang. Lies schrikt van haar. "Kind, wat is er. Ben je niet goed?"

Verhit en rood staat ze bij het fornuis.

(Wordt vervolgd.)

From the Bookshelf

WHEN DEATH TAKES A FATHER.
Gladys Kooiman.
Publisher: Baker Book House, Grand Rapids, Mich.
171 pages.
Price $3.95.

It is refreshing and thought provoking to pick up and read a book such a "When Death Takes a Father." Death at anytime is hard to face and difficult to accept, but here is a widow, and a mother of eight children writing about her first hand experiences of widowhood. From the very sentence, the reader finds himself involved in her everyday life and emotions. She takes a very mundane, yet a personal subject of her husband's worn out slippers to begin and end the book, and in a very descriptive way, she uses these slippers for meditation.

The book is filled with many family experiences. One wonders how she could find the time to take four boys fishing, to milk the cows, to do all the preserving and canning necessary to feed eight growing children, to look after leaking taps, to have the stamina to drive 350 miles with an old car "Tizzie". One cannot help but admire her courage to continue on with devotions the first day after her husband's death, and to go to the first basketball game along with the children. Just enough information is given in each scene for the reader to fill in the details with his imagination. Yet, this book is not a report on her personal life. In it, she includes such practical advice of seeking advice of a reliable lawyer and attorney before a loved one dies. She also includes accounts of her children and how she learned life's lessons from them. Mrs. Kooiman frankly admits her loneliness, desperation, needs and her methods of sublimation, and stresses the importance of keeping busy. She honestly and squarely admits self pity and she finds her answers in God as her "Keeper of the Great Fountain."

So, this is a book for pastors who have widows and widowers in their congregations; for wives who still have husbands and children; for anyone who is interested in the welfare of others. This book is a must, as it is a great help to face up to realities of life — and death. It helps the reader to realize that perhaps he too is caught up in the busyness of life and he must time out for "time to stand still."

Mrs. Helen Tangelder

Stamps for Literature's Program for 1969

During 1969 we expect, in faith to God, to place no less than 75.000 copies of Evangelical books in Latin America, or 50% more than in 1968.

The crucial developments of 1968 make us keenly aware that the time might be short. Communist infiltration, military take-overs are all signs of deep unrest in that vast continent. We must work, as the Bible says, "while it is day".

Stamps will continue to be a great help to us, provided they are not torn or otherwise damaged. All stamps are useful, but we need particularly U.S. and Canadian Commemorative Stamps and foreign stamps. These are most valuable.

As I write these lines, a request for 2000 books to be sent to Mexico has just reached my desk. The subsidy of this shipment will be close to $400.00. While stamps take care of the bulk of our needs, your cash gifts are also useful.

Churches, Sunday Schools, societies can cooperate in this effort, but only if you bring our work to their attention. We have a number of literature projects from $25.00 to $1000.00 that are in need of support. $25.00 will meet our needs for a day. Remember this as you pray for STAMPS FOR LITERATURE!

Literature is important, and good literature is most important! Illiteracy is slowly wiped out in Latin America, but the Latins have more Communist literature to read than good Evangelical works. Are Kuyper, Berkhof, Bavinck and Pieters less important to us than Marx, Lenin and Engels are to the Communist?

It is time for reflection and for a fresh re-affirmation of our Christian convictions in literature. Young students from Evangelical Seminaries and Bible Schools write for books. University students are no less interested in good literature. Yet someone must provide such books, and such provision involves considerable financial subsidy.

Think of life in the United States or Canada. Would you exchange it for life in Cuba, Bolivia or Paraguay? God will hold us responsible for our freedoms and our opportunities.

David Vila, Coordinator

Lezen

Het is alweer vele jaren geleden, maar ik herinner me als de dag van gisteren, hoe bitter het me tegenviel, dat ik na een week in de eerste klas op school te zijn geweest, nog niet lezen kon!

We hadden thuis een boekje, waarvan ik de titel vergeten ben, maar 't ging over een meisje met een ballonnetje. Ik had mijn jongere broertje en zusje verzekerd dat ik het hen, zodra ik een paar dagen op school geweest was, helemaal voor zou lezen. Vol verwachting zochten we ons dan ook op zekere middag gedrieën een plaatsje op de grond in de huiskamer.

Bijna eerbiedig werd er naar me opgekeken. Ik schraapte gewichtig mijn keel en opende het boekje. Vijf minuten later zat ik nog verslagen in mijn boekje, maar mijn bewonderaars waren naar buiten verdwenen. Mijn gehakkel en gestotter had niet vermocht hen te boeien en vertwijfeld vroeg ik me af of ik dáár nu een week lang dag in dag uit voor op school gezeten had! Gelukkig kwam ik de schande te boven. Geleidelijk aan ging er een wereld voor me open. Ik kon nu lezen wat er op de ruit stond van de winkel waar ik zo vaak om boodschappen ging. Het uithangbord bij de kapper op de hoek bezorgde me een stijve nek omdat ik moeite had met het woord barbier, maar de etalage van de boekhandel, een paar straten verderop, verschafte me menig ogenblik van triumfantelijk plezier als ik weer een nieuwe titel ontcijferd had!

Later kwam de tijd dat ik elke Zaterdagmiddag, een dubbeltje stijf in mijn hand geklemd, de bibliotheek bezocht. In het catechisatielokaal achter de kerk. Ik viste een verfrommeld papiertje met nummers uit mijn zak en hoopte dat de twee boeken die ik voor dat dubbeltje lenen mocht en die ik van dat lijstje het meest begeerde, toch alsjeblieft aanwezig zouden zijn. Dan was ik de hele Zondag zoet. Met gloeiende wangen en oren was ik voor de rest van de wereld verloren. Vader en moeder hoefden niet te vragen: "Wat lees je daar?" Ik had mijn boek immers uit de Christelijke Bibliotheek en dus was de mogelijkheid dat ik een vloek of zelfs maar een lelijk woord zou tegenkomen, schier uitgesloten! Onmiddellijk voeg ik aan deze, misschien een tikje schampere zin, de opmerking toe, dat ik de fijnste herinneringen bewaar aan de schat van christelijke boeken waar ik mij in die tijd in verdiepte, en dat menig ideaal voor mijn latere leven uit het lezen van deze boeken geboren werd.

Nooit las ik in die tijd eenzelfde boek tweemaal. Integendeel. Ik werkte me door zoveel mogelijk boeken heen, met soms de vage angst dat er een ogenblik zou komen waarop er niets meer voor mij te lezen zou zijn. Wat ik dan moest beginnen, probeerde ik me maar niet in te denken. Pas later leerde ik dat een boek een vriend kan zijn, een gids, een bron van steeds hernieuwde vreugde. Zo'n boek werd voor mij, onder vele, vele andere, De Kloof zonder Brug, door Rie van Rossum. Ik las er zelfs mijn twee vriendinnen, toen we zo'n jaar of dertien waren, op een regenachtige Zondagmiddag, hele stukken uit voor. Of ze het gewaardeerd hebben, betwijfel ik nu achteraf heel sterk! Aan het prachtige vervolg op dit boek, Cinderella, bewaar ik ook nog een herinnering. Het was in diezelfde tijd dat ik een keer ziek was. Toen onze dokter me bezocht en dat boek naast me op bed zag liggen, vroeg hij vaderlijk, of dat nu nog niet een beetje zware kost was voor mij. Ik was wel wat beledigd!

Intussen brak de tijd aan dat de plichten van huiswerk maken en moeder helpen, ging vóór het genoegen van het lezen. Menig keertje werd er een schuiplaats voor een haastig dichtgeklapt boek onder het kussen gevonden als er van beneden geroepen werd of die bedden nu nóg niet waren opgemaakt! De gedachte daaraan stemt me een beetje milder als ik nu één van mijn dochters de tafel zie dekken met een boek in de ene hand en een soeplepel, die we helemaal niet nodig hebben, in de andere.

Wel vraag ik haar (en de anderen) van tijd tot tijd (en ik waak ervoor er geen argwaan maar belangstelling mee te tonen!): "Wat lees je daar?"

Tenslotte, de bibliotheek in het catechisatielokaal achter de kerk is er hier ook wel, maar niemand zal kunnen ontkennen dat ons critisch nageslacht daar gauw op uitgekeken is! Ligt er voor de meer begaafden onder hen hier ook een roeping?

De wekelijkse gang naar de Public Library is voor ons een familieaangelegenheid. Bij het binnenkomen heb ik soms het overweldigende gevoel, losgelaten te worden in een schatkamer. Vaak moet ik me bedwingen om niet als een kip zonder kop van de ene afdeling naar de andere te rennen, en bezweer ik mezelf om toch wat systematisch te werk te gaan. Ik weet nu zeker dat ik geen boeken, maar tijd te kort kom. Tijd, die ik zo goed mogelijk zal moeten besteden. Het is niet meer zo, dat een volle strijkmand mij ervan weerhoudt om een ochtend te gaan zitten lezen. Moeders met kleine kinderen zouden zichzelf op die manier 's avonds eens kunnen tracteren. Maar dan moet het ook de moeite waard zijn! Tussen de schatten zit ook klatergoud verborgen. En zelfs oud roest! We zouden ons er lelijk aan kunnen bezeren, vooral de jongeren en de kinderen. Daarom is het goed om hen wat bij te lichten. Met De Lamp.

Smakeloze rommel, realistische perversiteiten, moeten als zodanig onderkend en vermeden worden. Dat is heus niet altijd makkelijk. Maar we leven nu eenmaal niet voor ons gemak. We zijn niet van de wereld maar we leven er wel middenin. Het oor van een Christen moet ook geoefend worden om de noodkreten van deze wereld te onderscheiden en op te vangen. Om zich dan te bezinnen op het Antwoord.

Dagelijks ligt toch ook de krant op tafel De nood, de zonde schreeuwt ons daaruit tegen. Toch bent u blij als uw kinderen, ook voor 't wereldgebeuren, belangstelling hebben. Met het nieuws komen ze echter ook allerlei andere dingen tegen. Lazen wij vroeger Ann Landers, Dear Abbie, of hoe die rubrieken maar heten mogen? Is het onze moeders overkomen dat hun elfjarige dochter opzag van "De Standaard" of van "Trouw" en vroeg: "Moeder, wat is een homosexueel?"

Onze comic strip was Brammetje Flapoor, die van onze kinderen maakt het huwelijk belachelijk of brengt hen op vertrouwde voet met de problemen van 'drug-addicts! Wat dan? Dan maar geen krant op tafel? Ik denk niet dat dat de oplossing is. Oogkleppen maken ons alleen maar schichtig.

Wat onze kinderen nodig hebben is een vertrouwd en stevig nest. Dat hebben wij vroeger ook gehad. Alleen keken wij zelden of nooit over de rand. Dat maakte ons dan ook wat duizelig en onzeker toen we eenmaal op eigen wieken moesten drijven. Misschien is het goed om uw kinderen zo nu en dan een kijkje over de rand te gunnen. Waarschijnlijk zorgen ze daar ook zelf wel voor en hangen soms gevaarlijk ver voorover! Ga dan naast ze staan en wijs hen aan waar ze op letten moeten en waar ze zich op te pletter zouden kunnen vliegen. Trek ze ongemerkt weer wat terug binnen de beschermende omheining van het nest. Zorg dat daar ook wat te beleven valt! Zien ze u verdiept in kerkelijke bladen, in boeken bij de Bijbel, in de Bijbel zelf? Is er voor hen The Young Calvinist, Credo en zijn er de boeken die je zelfs met een lantaarntje niet in The Public Library kunt vinden? Boeken die voor hen de vragen van deze tijd behandelen en die het antwoord daarop zoeken in Het Boek? Praat u erover met elkaar? Alles lezen wat zij lezen zal niet mogelijk zijn, soms ook vanwege de taal. Als er dan toch maar gepraat wordt! Geschaard onder de Lamp van het Woord!

Linda.

A *careless word*
May kindle strife;
A *cruel word*
May wreck a life;
A *bitter word*
May hate instill;
A *brutal word*
May smite and kill;
A *gracious word*
May smooth the way;
A *joyous word*
May light the way;
A *timely word*
May lessen stress;
A *loving word*
May heal and bless.

From the Mailbox

Mr. Editor,

May I ask you the favour of some modest space in your paper to publish the following message?

In response to my Swan Song and the letter written by Dr. Woudstra to all subscribers of *Church and Nation* I am receiving many letters and suggestions. Also many gifts. I do hope that the *Church and Nation* readers will have some patience with me. First of all, I have no time to answer all these letters immediately. Secondly, many suggestions demand a decision or action by the editorial staff which has scheduled a meeting for March 4th. But you may be assured that I will bring all your letters to the attention of that committee. In the meantime I thank you most heartily for your spontaneous reactions. I had not known that *Church and Nation* meant so much to many. Having heard from you I feel *comforted not a little.* Thanks so much.

R. Kooistra

Hallman Pipe Organs

These churches have chosen Hallman pipe organs ranging in price from $5,000 to $13,000.

All of these pipe organs are precision-built to the same quality standards as our larger more elaborate organs.

Your church too, can enjoy the rich sound of a pipe organ at reasonable cost.

Write for more information.

J. C. HALLMAN MFG. CO. LTD., KITCHENER, ONTARIO

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Departement voor Gemeentezaken

ONTARIO BELASTING REDUCTIE SYSTEEM

De meeste huurders en verhuurders die het "Department of Municipal Affairs" telefoneerden sinds 1 januari omtrent het Ontario Belasting Reductie Systeem hadden een van de volgende drie vragen:

- Of zij in aanmerking kwamen voor een uitkering.
- Of de uitkering voor het juiste bedrag was.
- Hoe of wanneer de uitkering gedaan zou moeten worden in bepaalde (meestal ingewikkelde) omstandigheden.

Het Gemeentezaken Departement's speciaal informatiekantoor ontving een groot aantal telefonische vragen, hoewel het aantal enigszins daalde na de 2e januari. De laatste datum van uitbetaling van de Belasting reductie was 31 december.

De meeste vragen kwamen van huurders, doch er waren ook vele van verhuurders. Er waren zeer weinig kwesties van huiseigenaren.

Een ontleding van de honderden vragen in de eerste dagen bevestigde de oorspronkelijke verwachting dat meer dan 99% van de rechthebbenden op de reductie deze blijkbaar zonder problemen ontvingen. In feite vele huurders die telefoneerden kwamen niet in aanmerking.

De Regering is van mening dat de gevolgde methode, ondanks een aantal complicaties, verreweg de beste is die ergens werd ontworpen met het doel de drukkende belasting op woonruimten te verlichten naar draagkracht — zodat de belasting niet het zwaarst zal drukken op degenen die het 't minste kunnen dragen.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

TELESKOOP

Een doorbraak?

Herhaaldelijk is de laatste tijd betoogd, dat het niet helpt als men de zogenaamde onder-ontwikkelde gebieden voedsel en kleding geeft. Dat is geld werpen in een bodemloze put. Men moet de mensen in die onder-ontwikkelde gebieden leren hoe zij moeten produceren en hoe zij hun land moeten bewerken.

Eén van die landen is India, waar mede door het abnormaal hoge geboortecijfer een grote honger en veel armoede is. Dit land is veel geholpen, maar vooral is men de laatste jaren bezig de bevolking "op te voeden" in het zelfstandig bewerken van hun land. Door vele giften, vooral technische giften van de Verenigde Staten in deskundigen en machines, geven vele gebieden in India nu een ander beeld te zien dan wat men gewend was. Men heeft grote velden geirrigeerd, men heeft bepaalde graansoorten ingevoerd en gezaaid, men heeft ziekte- en insectenbestrijdingsmiddelen geimporteerd, en alles bij elkaar genomen is men de landbouw in India aan het moderniseren.

De resultaten zijn verbluffend, zeker gerekend naar India's maatstaven. Er zijn gebieden waar men nog nimmer zo'n overvloedige oogst heeft binnengehaald. Verscheidene mensen keren terug naar de boerderij, waar zij eerst werk hadden gezocht en gevonden in regeringsdienst. Bij dergelijke oogsten is het vaak meer lonend op een boerderij te werken dan op een kantoor.

Er doen zich wel enkele bezwaren voor bij deze ontwikkeling. Zo heeft men niet overal voldoende electriciteit om aan de snel stijgende behoefte te voorzien. Er zijn boeren, die 's nachts hun irrigatie-pompen moeten laten werken, omdat er overdag niet voldoende stroom is. Maar dit zijn slechts tijdelijke bezwaren, die men wel kan overkomen. Het voornaamste is, dat een land, dat zoveel armoede en honger heeft gekend, thans een doorbraak gaat beleven, die zeer heilzaam voor zijn grote bevolking zijn zal. En India bewijst opnieuw, dat de methode om de mensen te leren hoe te produceren, beter is, dan hen alleen voedsel te geven.

★

Terug naar dictatorschap

Het ging er de laatste jaren op lijken, dat het strenge bewind van generaal Franco in Spanje wat soepeler werd. Er was practisch geen perscensuur meer, de godsdienstvrijheid werd meer officieus dan officieel toegelaten, de politie werd minder streng, in het kort: de mensen konden iets vrijer ademen.

Maar alle hoop op blijvende vrijheid is nu de bodem weer ingeslagen. Nadat de studenten in Madrid op duidelijke wijze van hun misnoegen hadden kennis gegeven, heeft Franco duidelijk gemaakt, dat hij geen tweede Parijs in Spanje wil. De pers is opnieuw aan strenge censuur onderhevig. Grote universiteiten werden gesloten. Vijf artikelen van de Spaanse grondwet werden voor negentig dagen buiten werking gesteld en alles wijst erop, dat Franco deze strenge maatregelen zal handhaven zo lang als hij meent, dat het nodig is.

Een minister heeft verklaard, dat de zwaarte van de wet op hén valt, die onrust veroorzaken en op hun volgelingen.

Zal dit eveneens een herhaalde beperking van godsdienstvrijheid tot gevolg hebben? Wij weten het niet, maar wij vrezen.

★

Recreatie

Wanneer men vooral tegen Kerstfeest in de winkels de grote verscheidenheid van spellen ziet, vraagt men zich af hoeveel hersens aan het werk zijn geweest om die alle te bedenken. Er zijn er wel, die veel gelijkenis met elkaar vertonen, maar over het geheel is er toch een rijke verscheidenheid.

Wat tot nu toe niet op de markt gebracht is, is thans voorhanden: de spellen van de bijbel. Zo kan men een spel kopen, waarop men de zendingsreizen van Paulus kan naspelen. Het doel is om het eerste in Rome te zijn. Men gaat van plaats naar plaats al naar gelang men ogen gooit. Is men eenmaal in Rome, dan loopt men de kans "onthoofd" te worden, zoals wel beweerd wordt dat Paulus onthoofd is toen hij in Rome was.

Een ander spel is dat van de Christelijke kalender. De fabrikant van dit spel beweert, dat de kerk door het gehele leven van Christus gaat eens per jaar, hetgeen op zichzelf een aantrekkelijke "racetrack" maakt voor een spel.

Weer een ander spel is gebaseerd op de Tien Geboden. Om alle tien geboden te winnen, moet een speler een aantal "goed Samaritaan" daden verrichten. Dit is niet erg bijbels, maar dat heeft toch niet kunnen verhinderen, dat meer dan 600.000 van deze spellen zijn verkocht.

Enigszins anders van karakter is miniatuur bijbel-kegel. Dit spel wordt gespeeld met knikkers, die in een gat gegooid moeten worden. Doet men dit dan ontvangt men een kaart, maar nog geen punten. Op die kaart staat dan een vraag, die, indien goed beantwoord, recht geeft op een aantal punten. Die vragen hebben alle betrekking op de bijbel, b.v. wie was Barnabas? of, hoe heetten de zonen van Zebedeus?

Eenerzijds mag men denken, dat door deze spellen de bijbelkennis wordt verhoogd, maar aan de andere kant houdt men zijn hart vast of op deze wijze het Woord van God wordt gebruikt voor doeleinden, waarvoor het niet geschikt of gegeven is.

Invoer van Vakkennis en Talenten

(Canadian Scene) — Canada, dat ieder jaar meer mensen met vakkennis haar grenzen ziet binnenkomen dan men in menig land vindt onder de gehele bevolking, heeft zojuist weer een grote groep van deze mensen verwelkomt. Het zijn Tsjechen en Slowaken. De Canadese immigratie autoriteiten zeggen over hen: "Dit betekent voor Canada een ongekende kans om de beste typen te krijgen op allerlei verschillende terreinen. Hun geduld is al even imponerend als hun hoge mate van vakkennis en talent".

Geduld, zo zegt men op de Hongaarse scholen die sinds 1956 bestaan, is van het allergrootste belang. Paul N. Villanyi, een advocaat in Toronto, vergelijkt de situatie met een harttransplantatie: "Er bestaat in Canada's beroepsorganisaties en verenigingen nog altijd een tendens om buitenlanders te weren". Toen Villanyi naar Canada vluchtte ontdekte hij dat hij drie jaar naar de universiteit moest, 15 maanden onder toezicht moest werken en daarna nag een zevenmaandse cursus moest volgen om weer een eigen praktijk te kunnen uitoefenen. Hij is nu 60 jaar en heeft sinds twee jaar zijn eigen praktijk. Hij is het er mee eens dat er een zekere hertraining plaats dient te vinden, maar hij is van mening dat de eisen in Canada op sommige terreinen zoals recht, medicijnen en in het bijzonder tandheelkunde te ver gaan en dat het er op lijkt dat men probeert deze mensen te weren.

Hoe kunnen de Tsjechen en Slowaken bijdragen aan het Canadese culturele en industriële leven? Zij volgen allemaal spoedcursussen in de Engelse taal en het is interessant te zien hoe velen van hen zich reeds een belangrijke plaats in het Canadese leven hebben veroverd.

Nicholas Goldschmidt, die in 1946 naar Canada kwam is een bekend dirigent. Hij is leider geweest van de Opera Festival Company in Toronto en is sinds 1958 leider van het Vancouver International Festival. Hij is ook betrokken geweest bij de voorbereiding van culturele evenementen gedurende de festiviteiten in Canada in 1967.

De vruchtbaarste onder de Tsjechische dichters in Canada is Pavel Javor, pseudoniem van George Skvor, een professor in Slavische talen aan de Universiteit van Montreal. Hij is in de buurt van Praag geboren, was professor aan de Universiteit van Praag en behaalde zijn doctorsgraad in Canada.

Jaroslav Sejnoha was ambassadeur voor Tsjecho-Slowakije in India toen de communisten in 1948 in zijn land aan het bewind kwamen. Hij is nu lid van de Canadian Academy of Arts an zijn werken zijn over heel Canada tentoongesteld geweest.

Twee jaar geleden overleed Hejza Horansky in Montreal Hij was ook het communisme ontvlucht. Als ingenieur vond hij een plaats bij de McNamara Construction Co. in Canada, en hij was nauw betrokken bij het ontwerp en de bouw van de subway in Montreal.

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak ginden de Bata fabrieken in Tsjecho Slowakije verloren. De zoon van de oprichter, Thomas Bata vluchtte in 1939 naar Canada en thans is het Bata International Centre in Don Mills het centrum van deze over de gehele wereld verspreide organisatie. In Batawa, waar Bata een van Canada's drie schoenfabrieken heeft gebouwd, wonen thans meer dan 800 mensen.

Rudolph Frastacky werd in Mosovce in Slowakije geboren en kwam in 1949 naar Canada. Zes jaar geleden stichtte hij hier de Metropolitan Trust. Tien jaar daarvoor arriveerden de gebr. Koerner in Brits Columbia waar zij een oude houtzaagmolen overnamen. Halverwege de vijftiger jaren was hun zaak de grootste op het gebied van de productie van pulp voor textielproducten; op een na de grootste op het gebied van houtproductie en op drie na de grootste op het gebied van kranten- en ander papier. Dan is er Stephen Roman, een boerenjongen uit Vel'ky Ruskov in Oostelijk Slowakije die in 1937 naar Canada kwam toen hij 17 jaar was. Hij is nu president van Denison Mines Ltd., en zijn bedrijf beweegt zich op het gebied van uranium productie en bouwmaterialen.

In hun onlangs verschenen boek getiteld **The Czechs and Slovaks in Canada** schrijven John Gellner en John Smerek: "Er zijn ongeveer 80.000 Canadezen van Tsjechische en Slowaakse afkomst in Canada, ongeveer vier-tiende van een procent van Canada's totale bevolking. Dat lijkt niet zoveel, maar het overgrote merendeel voelt zich hier volkomen thuis in dit land dat voor hen vrijwel ideaal is voor immigratie".

Mr. Gellner is in Triëst in Italië geboren, maar is opgegroeid in Tsjecho-Slowakije, waar hij zijn graad in rechten behaalde aan de Masaryk Universiteit. Hij had daar een praktijk tot 1939 toen hij tijdens de Duitse bezetting van het land naar Canada vluchtte. Hij is nu 61 jaar, is nog steeds een enthousiast bergbeklimmer; in 1958 verliet hij de RCAF met de rang van luitenant-kolonel. Gedurende de afgelopen 4 jaar heeft de heer Gellner het maandblad **Canadian Commentator** geredigeerd. In zijn onlangs verschenen boek schrijft hij: "De immigrant maakt zelf de keuze als hij een nieuw land kiest. Als hij een verstandige keuze maakt en gebruik maakt van de geboden kansen dan komt zijn immigratie zowel hem als het land ten goede. Met andere woorden: er zijn twee kanten bij een immigratie; zowel de immigrant als het land moeten bereid zijn te geven om later te kunnen ontvangen.

— Overgenomen uit een artikel voor de Financial Post door Michael Irving.

Editor sees climax approaching in Southern Presbyterian Church

In an editorial in the Presbyterian Journal, Dr. G. Aiken Taylor observed that the whole world seems to be marching relentlessly toward some sort of climax, "a moment of truth in which the future of Churches will be determined: whether they live or die, or perhaps are re-born in evangelical fervor." The Presbyterian Church US will face its moment of truth at Mobile Alabama in April when the General Assembly will meet, he predicted. The climax will take a political, ecclesiastical and doctrinal form.

"Politically, the administrative integrity of the Church will be on the line in Mobile. From perhaps a dozen presbyteries there will be overtures calling attention to the flagrant unconstitutionality of the vote that even now is being taken on the proposal to permit union presbyteries and union synods.

"Ecclesiastically, the ecumenical integrity of the Church wil be on the line. Whether the denomination will break out of its regional boundaries, which are unique among all the Churches, and claim a national Reformed and Presbyterian potential, will be decided in the vote on union with the Reformed Church in Amerika. The alternative is another ecumenical direction, or, perhaps, total ecumenical frustration.

"Doctrinally, the theological integrity of the Church will be on the line. Whether the Church can bring itself to admit that it (or one of its agencies) can circularize serious doctrinal error, will be decided in Mobile."

Dr. Taylor and the Presbyterian Journal have themselves come under fire from the Board of Christian Education for the Journal's criticism of educational publications of the Board. The Journal has claimed that the material is not faithful to the Scriptures or to the standards of the church. The Board has lodged a formal complaint with the Grievance Committee against the Presbyterian Journal and Dr. Taylor.

The Presbytery of Northeast Texas has sent an overture to the General Assembly in which it states what it thinks of the Presbyterian Journal. The Presbytery expressed its concern for the furthering of the peace and purity of the church. It proposed that the Moderator appoint a committee to investigate the Presbyterian Journal's evaluations and criticisms of the Church, especially of the Covenant Life Curriculum stcdy book, *Christian Doctrine*.

The Presbyterian Journal placed the full text of the complaint and the overture in the January 8 issue.

(RES News)

Ray Browneye, Class of '53. African Bush Pilot. The land is uncharted. The jungle unmarked. Yet he skillfully finds the tiny mission outpost and will deliver that malnourished child to Takum Hospital. For years he has endured the cabin's solitude and the engine's lonely drone. And today, throughout Nigeria, this man and his silvery wings are a symbol of hope and Christian mercy. An RBI man in action . . . for Christ's sake!

for Christ's sake!

RBI

The action starts here. Write for details.

REFORMED BIBLE INSTITUTE
1869 Robinson Road S.E.
Grand Rapids, Mich. 49506

Wacht Niet Langer

er vererger daardoor Uw toestand niet! Als U lijdt aan een of andere slepende ziekte, sukkel er dan niet mee door tot het te laat is. Flora-geneeskruiden zijn onschad. en doen wonderen. 43-jarige praktijk. Als niets U hielp, meldt dan Uw ziekte en klachten aan ons. Ook in schijnbaar hopeloze gevallen, ligt hier Uw grote kans.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

U behoeft geen lid te zijn van een vereniging om aan onze

Voordelige Groepsreizen

deel te nemen.

Voor inlichtingen en vertrekdata betreffende deze reizen:

C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

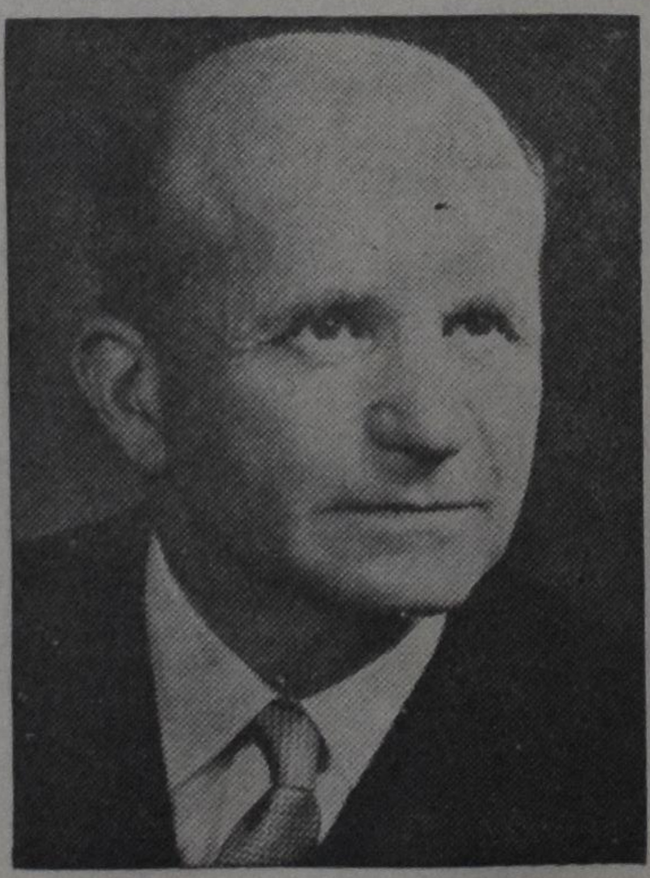

WALTER KOERNER:
Bekend om houtproducten.

THOMAS BATA:
Uit de schoenenwereld.

STEPHEN ROMAN:
Producent van uraniaum.

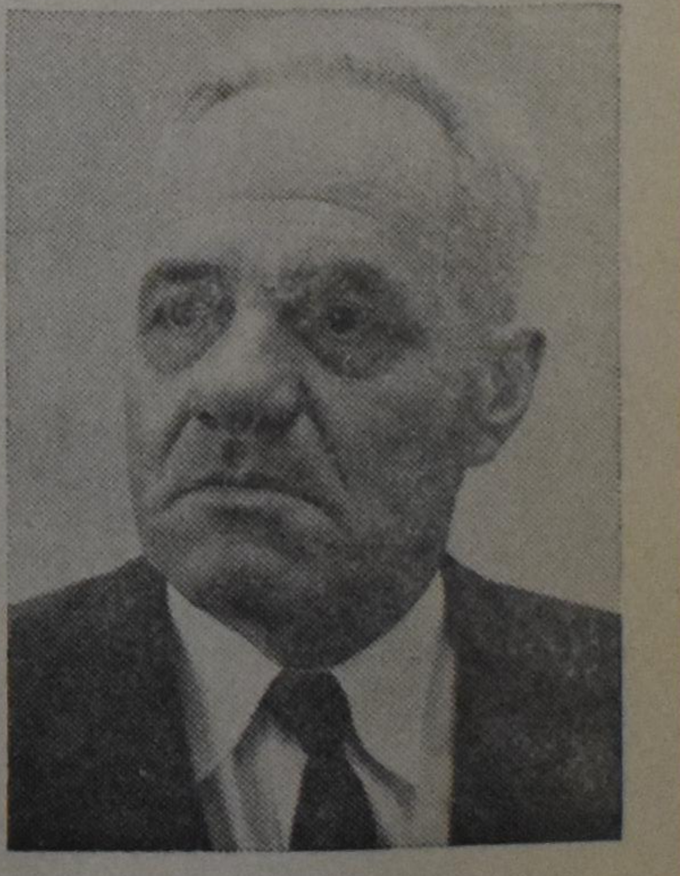

JOHN GELLNER:
Redacteur van politiek maandblad.

FROM THE BOOKSHELF

THE GREAT LIGHT,
"Luther and the Reformation", by James Atkinson.
Volume 4 in "The Advance of Christianity Through the Centuries", edited by F. F. Bruce. Eerdman's, Grand Rapids, 1968, 287 pages, $5.00.

Why another book on the Reformation?

Well, one reason might be to round out Eerdman's fine series on the historie of the church.

A more compelling reason is given by the author: "The Reformation has a significance that is permanent, for in that century the Reformers everywhere in Europe challenged a faithless, secularized Church with the authority of the original Gospel, a challenge that is relevant at all times and in all places to both Protestant and Catholic alike (p. 7)." Prof. Atkinson, moreover, finds an understanding of the Reformation essential "to assess the oecumenical debate today (p. 11) . . ." Consequently he draws attention to the differences between the Reformers, but also to their essential unity. He describes the lives of the Reformers, what they did, said, and wrote, how they affected the world around them, and how their world affected them.

Prof. Atkinson is a British theologian; he teaches at the University of Sheffield and occupies a significant place in the Church of England. His style of writing, as we expect in one of the "Queen's own", is pleasant and readable, giving a nice mix of history and theology. The lives of the Reformers, their writings, the development of their theology, the confessions they worked on, the events around them are all woven together smoothly.

In this account the Reformation years emerge as exciting times. There were political struggles between kings and queens, emperors and princes; theological struggles between Rome and the Reformation and within the Reformation; class struggles between lords and peasants; and church and state struggles between Pope and Emperor, as well as between Calvin and the city-council. Mr. Atkison brings these tumultuous times to life with interesting detail. The story of how Tetzel's hard-sell indulgence practices sparked the Reformation is familiar; but we also hear of Tetzel ill and alone, ignored and rejected by his own for starting all this trouble, receiving a comforting letter from . . . Martin Luther!

During the Reformation Geneva certainly was not a dull city. Again an indulgence began it all; the Pope issued an indulgence for the city in 1532. On June 9 citizens found posters on every church, aping the papal language, but with Gospel content: "Plenary pardon would be granted to every one for all their sins on the one condition of repentance and a living faith in Jesus Christ." (p. 152). This began a Reformation which shook the city; women attacked evangelical preachers, armed priests made charged from the church, there was a poison plot, a long siege to the city, and public debates.

Within their struggling societies the Reformers proclaimed the rediscovered good news of Jesus Christ. How the Reformers did their work was shaped and coloured by their local situation; so there are differences between them, but the great amount of similarity is striking. All Reformers came to their rediscovery of the Gospel through patient Scripture study; they then presented and developed this good news in expository sermons on a Bible book (Calvin and Luther on **Roman**, Zwingli on **Matthew**); finally they would present their beliefs to the general public in debates with Rome so that the people could decide who was really bringing God's Word. While we sometimes wish that theological discussions would be carried on secretly so that the people will not be disturbed, the Reformers thought enough of the clarity of the Message and of the task of each believer to rest their case there. Rome's representatives often did not even show up for these debates.

The Reformers also shared a concern for the catholicity and unity of the Church. Atkinson thinks that there is more hope of re-union with Rome under Luther's approach, "yet Luther always considered unity as a divine gift issuing from the truth of the gospel, hardly as an end in itself." (p. 112) Calvin is described as an ecumenical theologian; he carried on an international correspondence and attended meetings to unite at least the Protestants. Zwingli took part in such talks too.

Further there was a common concern for education, this is shown by their writing of catechisms, and by the schools that were established. Former monasteries were often used for this. These also were used for hospitals. In this way the Christian concern for the suffering and for education was continued, but now not by a special class but as a task of the whole body of believers. Common, every-day work also regained its dignity as a God-given task.

The book is fascinating as it describes the life and work of the Reformers, but it drags a bit in the final part on the Reformation in Britain. This is possibly due to the political involvements of the Reformation in Britain, which require a good deal of political history, but it is also caused by a switch in method. Parts 1, 2, & 3 deal with the three great Reformers, part 4 deals with the British nation. As a consequence, in part 4 continental developments are only discussed as they affect Britain; this makes for some one-sidedness.

A similar one-sidedness can be observed in the emphasis on Luther. The first sentence of the book reads: "The Reformation is Luther and Luther is the Reformation." In discussing the Reformation in Britain Mr. Atkinson stresses the often unacknowledged influence of Luther over Calvin's obvious impact. But for most readers of **Calvinist-Contact** a little one-sidedness in these directions may not be a bad thing; we can all use a bit more understanding of the heritage of our Anglican and Lutheran neighbours. And Luther does have a marvelously direct way of saying things. Just one sample: "Grace is given to heal the sick not to decorate spiritual heroes." (p. 46)

This is not to say that we cannot learn anything about Calvin here. Atkinson writes this about predestination: "It is too readily assumed that predestination is the centre of Calvinism. It is much rather the ultimate consequence of faith in the grace of Christ facing the enigmas of experience. Calvin never discussed the idea within a metaphysical framework, but in order to find a surer basis to the doctrine of justification by grace alone and a clearer theological basis for ecclesiology." (p. 181) Atkinson quotes Calvin on church unity in this way:

> Would to God that we might have learned and serious men, taken from the principal churches, come together to discuss the articles of faith and to hand down to those who will follow us the certain teachings of the Scriptures, as is common to all. It must be counted among the worst evils of our epoch that the churches are thus seperated one from another, so much so that hardly any human society exists among us, still less that holy communion between the members of Christ which all profess but very few sincerely cultivate in reality.

Atkinson comments: "This ecumenical approach arose from his firm basis in fundamentals and his refusal to be divided on inessentials which do not impair the theological principles of Christianity." (p. 185)

We could go on, about church government, the liturgy, the Lord's Supper, the relation to government, etc., but I suggest that you read the book.

Morris N. Greidanus.

•

WHEN DEATH TAKES A FATHER, by Gladys Kooiman. Published by Baker Book House, Grand Rapids, Mich. Price $.95.

This is an excellent book, christian and comforting, and on the other hand also disturbing for many who want to show their christian compassion to widows and orphans and yet are so little acquainted with the heartaches and the loneliness, the questions and the struggles of them.

The author writes from personal experience. She is a widow and a mother of eight children. And those children are young when their father dies. The writer takes us with her through her valleys of darkness and despair. And she also witnesses of the glory and victory through the Resurrection.

This account of the life of a widow is written in a very realistic and honest way. The writer refuses to wallow in self-pity and yet shows her anxiety and despair in the agony of loneliness. She complains about the lack of consideration on the part of her church. ". . . I had always thought of the church as the chief instrument of compassion and love, of bearing and sharing one another's burdens. Yet my church was not there to help. For a whole year after the funeral not a single representative had called." (p. 124) Is it not a pity that such things are possible within our own reformed circles? Will the Lord not judge us that we with all our plans and actions and programs are often too busy to give our attention to the widow and the orphan and to him and her "that has no helper"? Yet, the writer does not go overboard in her criticism of the church; she writes (p. 125): "In my hurt and despair it was natural to judge, "My church doesn't care." Yet, I am the church too. To condemn her is to condemn myself as well."

This book is a source of comfort and of sound christian advice for all who have to bear the burden of widowhood. We wish that all our widows would read it! But not only for them, but for all of us this book is very instructive reading material. Take for instance her advice to the many bored and passive women in the church: ". . . what a force we women could become visiting the sick, welcoming the stranger, seeking out the distressed, consoling the mournful, not only within the congregation but in the entire community, doing these in the name of our Savior." (p. 127) An excellent book!

A. De Jager.

It is easier to fight for our principles than to live up to them.
—Alfred Adler

The tongue is the only member in the body that can commit a sin which can never be forgiven.
—J. H. Smith

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN FEBRUARY

No. 338
Authors: Drese & Niemeyer
Black: 13 pieces

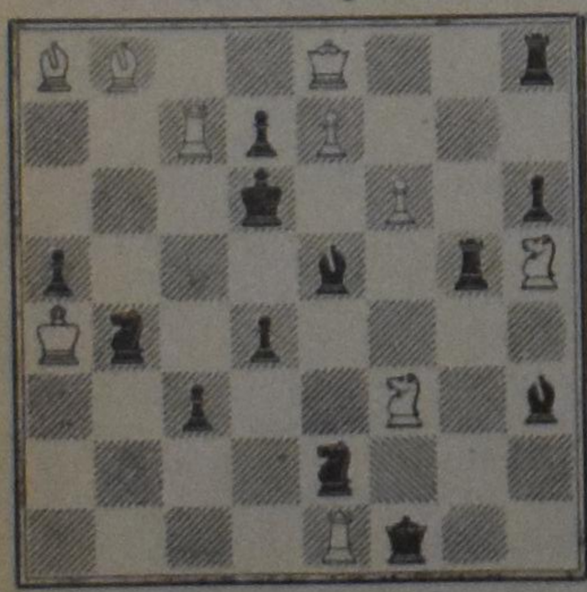

White: 10 pieces
White to play and mate in three moves. 3 points

No. 339
Author: N. Easter
Black: 9 pieces

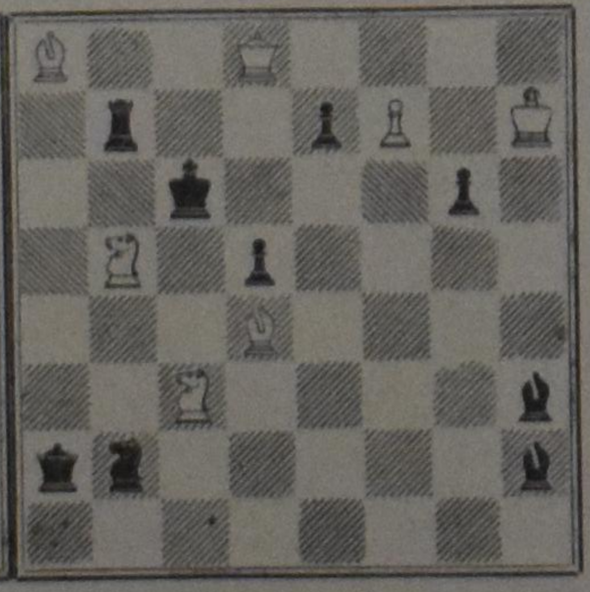

White: 7 pieces
White to play and mate in two moves 2 points

NOTES

1. After a Meredith and a Miniature in the first series we return to regular problems in this second one. Buth are quite involved, even more or less confusing. But some of our men just like this kind of composition.
2. No. 338 has been made by a team of composers. The result of their co-operation was just excellent. Quite a number of pinnings and half pinnings should give you some clue. But still it will be quite a struggle to discover the key. Don't forget the threat, if there is any, and indicate ALL variations. Overlooking one or more of them will cost you points.
3. No. 339 is definitely not hard but you need some vision to solve it. Indication of the keymove plus threat, if you can find one, is sufficient.
4. Solutions should be sent to the editor personally on or before the 20th of March (postmarked'. All non-Ontarionians have 5 days more.

ANNOUNCEMENT

I want to make a special offer to those who still are considering to join our club of solvers-contestants. Pretty soon the day will come to welcome the 100th newcomer. The list of all those who have joined us since we started the column in December 1961 is still in my files and is being kept up to date. If the envelope of the 100th contestant arrives at my desk, I would like to welcome the writer with a bonus of 45 points. This means that to get the first prize this lucky person will have to climb only the half of the ladder. Isn't this a very generous offer?

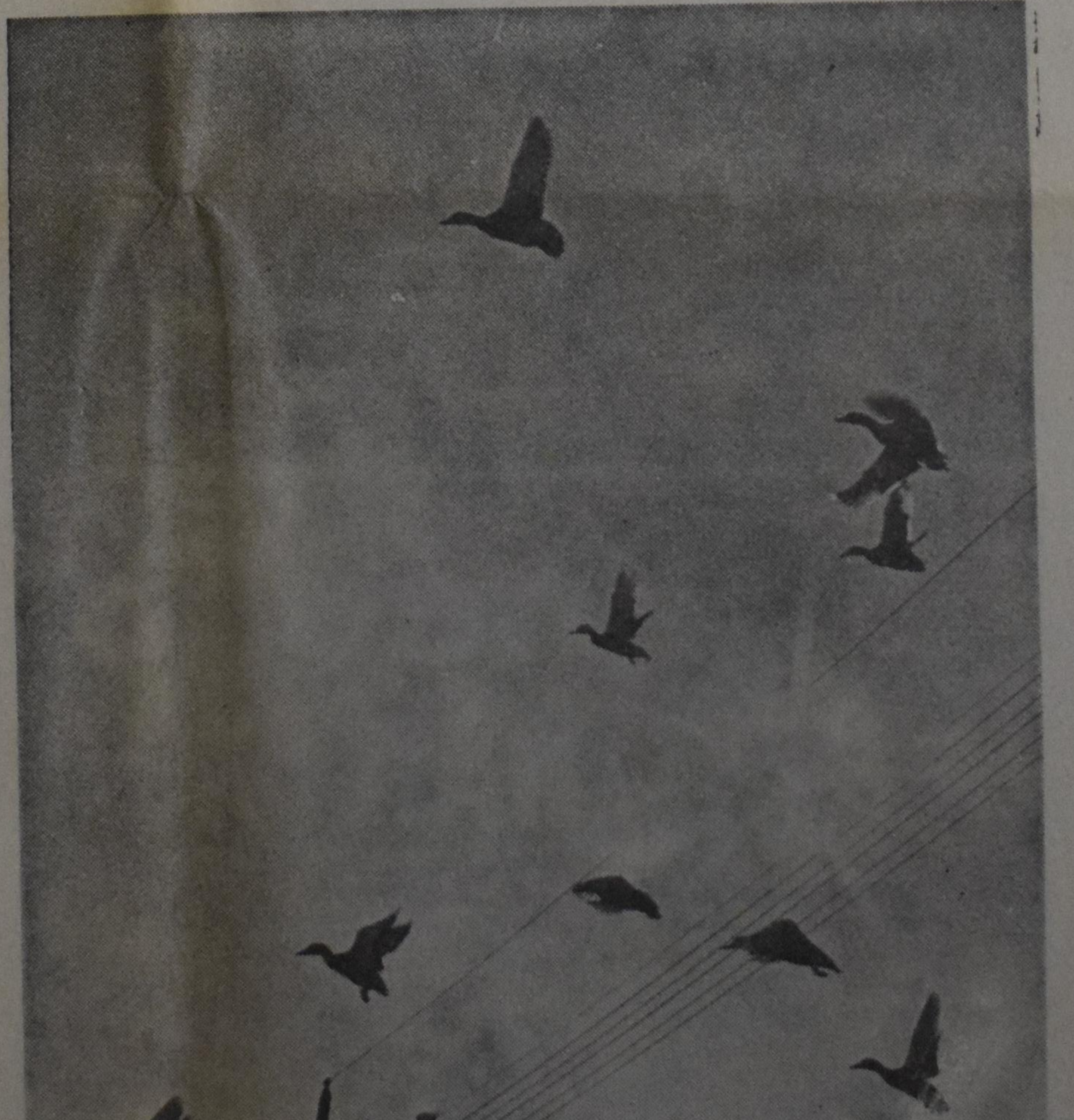

HET IS EEN HEEL EIND VLIEGEN naar het zuiden en de eenden die er de voorkeur aan geven in Canada te blijven overwinteren op Canada's meren en vijvers en rekenen er op dat de mensen nu en dan wat voedsel zullen "afschuiven". (Telegram Photo)

Historische achtergrond der Ambonese kwestie

door Dr. H. J. DE GRAAF

Velen vragen zich af, waarom juist de Ambonnezen zich niet bij de Republiek Indonesië hebben willen neerleggen en er zich met opoffering van have, goed, en soms zelfs van hun leven tegen hebben verzet, en nog verzetten. Waarom hebben duizenden hunner in 1950 een leven in ballingschap verkozen boven een vreedzaam bestaan onder president Soekarno? Is het soms, omdat zij meest Christenen zijn? Doch de gekerstende Bataks, Timorezen en Minahassers hebben zich wel in de Indonesische eenheidsstaat geschikt en juist onder de naar Nederland uitgeweken Ambonnezen bevinden zich Moslims, die in Waalwijk en Friesland zelfs een eigen moskee hebben. De godsdienst kan daarom niet de voornaamste drijfveer van het bijzonder gedrag der Ambonnezen zijn.

Heeft het vroegere Nederlands-Indische Gouvernement hen soms extra "verwend" met onderwijs en dergelijke voorrechten? Doch tegenover deze gunsten staan ook bloedige botsingen tussen Nederlanders en Ambonnezen, waarvan de herinnering, zelfs bij het tegenwoordige geslacht, nooit geheel verbleekt is. Men denke aan de tragische dood van de bondgenoot der Compagnie, kapitein Jonker (1689), aan de ondergang van Thomas Matulesia die zich na de korte Britse overheersing, hevig verzette tegen de terugkeer der Nederlanders (1818). De band tussen Nederland en Ambon, die wezenlijk bestaat, blijft daarom toch veel raadselachtigs behouden, tenzij men zich in de **geschiedenis** van het Ambonnese volk wil verdiepen. Dan zal blijken, dat hun lotgevallen in de Archipel een **zeer bijzonder karakter dragen.** Dit ei**gen kenmerk**, dat men nergens elders in Indonesië aantreft, is er door **Portugezen** opgedrukt. Immers op geen ander eiland van het vroegere Nederlandsch-Indië werd het ideaal, dat de Portugezen bij hun kolonisatie nastreefden, in die mate bereikt, als juist in de Zuid-Molukken, op Amboina.

Dit ideaal, dat de Portugezen in àl hun koloniën heeft bezield, was het opnemen der oorspronkelijke bevolking in een groot, allen omvattend Portugees geheel door kerstening, assimilatie, integratie. Bij hun kolonisatie overzee stichtten de Portugezen een **nieuw Portugal**, waar de oorspronkelijke bewoners wel niet als gelijken werden beschouwd — onder elkander kenden de oude Portugezen vele en scherpe tegenstellingen en onderscheidingen — doch wel als mede-Christenen, als mede-onderdanen der Portugese kroon, vaak zelfs als taalgenoten. Daarom moesten deze anders-getinte Portugezen hun oude godsdienst afzweren en zich laten dopen, waarna in hun dorpen het zegevierende kruis werd opgericht. Dit is de Portugezen alleen in de Zuid-Molukken gelukt, want in de Noord-Molukken, op Ternate en Tidore, waar ze het ook geprobeerd hebben, is hun poging mislukt door de hardnekkigheid der Mohammedanen. De Islam was hun n.l. net voor geweest.

Maar in het zuiden, waar bij hun komst alles nog heidens was, deelden zij ook titels uit als "Dom" (voor: heer), Capitão (voor: kapitein), stelden zij een centrale **rechtbank** in, een "Camera", wier leden orang kaja camera, dus: de voornamen van de rechtbank werden genoemd. Ook zullen zij er de grondslag hebben gelegd voor een gemeenschappelijke militaire organisatie, welke als de **hongi**, de oorlogsvloot bekend staat. Wellicht dat zij zelfs hun taal hebben pogen in te voeren, doch daartoe zal hun verblijf in de Zuid-Molukken te kort zijn geweest. Slechts een kern, de echte Portugezen en hun vrijgelaten slaven, de militair georganiseerde Mardijkers spraken nog lang Portugees. Doch het Ambonnese Christendom is in elk geval ondenkbaar zonder de toegewijde arbeid der missionarissen, van welke Franciscus Xaverius de allergrootste mag genoemd worden. Hij werkte slechts korte tijd op Ambon, in 1546-47, doch het was voldoende om de Ambonnezen tot een Christenvolk te maken. Zelfs nu nog dragen vele Christen-Ambonnezen niet alleen Christelijke doopnamen, doch ook Portugese familie-namen, zoals Tomasoa, de Fretes, Coelho enz.

Nadat in 1605 boven het Portugese fort de Nederlandse driekleur was gehesen en dit bolwerk in Victoria was herdoopt, is de Nederlandse Oost-Indische Compagnie op deze Portugese grondslagen verder gaan bouwen. Slechts het Rooms-Katholieke Christendom werd door de Gereformeerde religie vervangen. De ijverige padres moesten wijken voor niet minder overtuigde predikanten en inlandse schoolmeesters. Doch rechtspraak en hongi werden voortgezet. De koning van Portugal werd opgevolgd door de heren Staten-Generaal. Daarom droegen de dorpshoofden voortaan als onderscheidingsteken gouden banden om hun hoeden — de hoed was een typisch kenmerk voor een Christen, immers een Moslim tooide zich met een tulband — welke hoedbanden het opschrift voerden: Doorluchtige Hoogmogende Heren Staten-Generaal en Nassau Onderdanig. Toen in 1667 de admiraal Speelman op zijn tocht tegen de Makassaren een negental Ambonnese oorlogsprauwen meenam, vereerde hij aan hun gezagvoerders evenveel penningen, met de opschriften: Trouw van Amboina, en: Eendracht maakt Macht.

Toch beschouwden de Ambonnezen zich allerminst als **slaven** der Compagnie. In tegenstelling tot b.v. Java, bleef in de Zuid-Molukken een zekere openhartige vrijmoedigheid bestaan, zelfs tegenover Nederlandse gezagsdragers, welke mentaliteit een bijna spreekwoordelijke uitdrukking vond in het Ambonnese gezegde: Beta competeer! (= Ik maak aanspraak, heb recht op). Zelfs buitenlanders viel deze eigenaardige houding der Ambonnezen op. Toen de Engelsen in 1796 op verzoek van de prins van Oranje Ambon bezetten, merkte een Brits officier op, dat zij bij de overdracht van het gezag, alle orang-kaja's of voorname Ambonnezen de hand moesten drukken, dus: shake hands. Zo iets kwam op andere eilanden niet voor.

Slechts de taal bleef een barrière en belette een al te snelle cultuuroverdracht. Pogingen om het snel veld winnend Maleis (de handelstaal van de Archipel) door het Nederlands te overwinnen, zijn mislukt. Maar toch namen de Ambonnezen reeds in de 18e eeuw, en wellicht al eerder, veel van de Nederlanders over, als het ten minste niet te kostbaar was: kledij, huisraad, Westerse dansen zoals de dans om de Meiboom en de "katredji" (de Franse quadrille, afgekeken van een Franse dansmeester), en natuurlijk tal van militaire gebruiken, want de Ambonse burgers vormden een oud-vaderlandse schutterij.

Ambon's trouw, gepaard met zekere vertrouwdheid met de Westerse sfeer, maakten de Ambonnezen geschikt voor taken, waartoe zij in de vorige eeuw geroepen werden, nadat het land zijn bijzondere betekenis van specerijenleverancier verloren had, n.l. als verspreiders van het Christendom in de omliggende heidenwereld, als militairen en als bestuursambtenaren.

De grote aanvoerders der 17e en 18e eeuw, bondgenoten der Compagnie, kan men beschouwen als schitterende voorlopers, b.v. Tahalele, kapitein Jonker, Zacharias Bintang. Doch de militaire dienstneming der Ambonnezen werd pas in de 19e eeuw stelselmatig ingevoerd. Het is hier niet de plaats, om over de resultaten en gevolgen van dit dienst doen bij de "Koempenie" uit te weiden, doch zó belangrijk was deze taak, dat buitenstaanders vaak àlle inlandse soldaten van het Nederl.-Indische Gouvernement "Ambonnezen" noemden. Daarnaast de talloze diensten als Inlands-leraren, onderwijzers en bestuursambtenaren in de buitengewesten, waar hun komst en arbeid een nieuwe tijd inluidden: de opbouw ener nieuwe volkerengemeenschap. Geen ander volk in de Archipel heeft persoonlijk zulk een bijdrage geleverd tot de opbouw van het jonge Indonesia.

Bij de overdracht van het Nederlandse gezag aan de Indonesiërs in december 1949 werd met deze bijzondere rol der Ambonnezen, met dit eigen karakter hunner positie nauwelijks rekening gehouden. Zo lang de nieuwe Republiek in een aantal deelstaten was verdeeld en de Ambonnezen bij de deelstaat Oost-Indonesië waren ingedeeld, was wellicht een bijzondere positie met een eigen ontwikkeling nog mogelijk. Toen echter de Indonesische deelstaten eenvoudig de een na de ander werden geliquideerd, werd aan deze verwachting de grondslag ontnomen. Een conflict met de éne en ondeelbare Republiek Indonesia was onvermijdelijk en is ook niet uitgebleven: de oprichting en uitroeping der Republiek Maluku Selatan, de Republiek der Zuid-Molukken.

De Nederlandse Regering heeft dit zo min voorzien als iets verricht ter oplossing van het probleem. Slechts door rechterlijke uitspraak gedwongen heeft zij de op Java vertoevende militairen met hun gezinnen als gasten moeten ontvangen, 12.000 in getal. Het zijn er thans 30.000.

Meermalen is vroeger gesproken over een "ereschuld" aan Indonesië, op grond van de vele in dit land behaalde financiële voordelen. Zelden is sprake van een **plicht der dankbaarheid aan Ambon.** Per slot van rekening heeft dit kleine volk onze voorouders niet slechts helpen verrijken, doch tevens met gevaar en soms opoffering van eigen leven veel bijgedragen tot de uitbreiding van ons gezag over de ganse Oost-Indische Archipel. Door hun werk is de Indonesische eenheidsstaat voorbereid, waarvan zij thans de dupe zijn.

Daarom zou ik hier de Maleise spreuk willen neerschrijven, die ik eens in de woelige dagen van 1945-46 op een muur van de Ambonnezen-kazerne geklad zag, doch nu in een gans andere zin, dan de bedoeling der toenmalige Indonesiërs was: Ingatlah Sadjarah Maluku! Denkt aan de geschiedenis van Ambon! Als men de lotgevallen van dit volk overweegt, dan zal pas blijken, hoe zeer men ten opzichte van deze mensen is te kort geschoten.

BEELDHOUWER GERALD GLADSTONE met zijn "Optical Orbital". Dit beeldhouwwerk zal worden aangeboden aan het Weizmann Institute in Israel, als symbool van het nieuwe huldebetoon aan Rt. Hon. Lester Pearson, n.l. de instelling van een Lester B. Pearson leerstoel in Protein Sciences aan dit instituut. Bovendien zal een kopie ervan aan de heer Pearson zelf worden geschonken. Het Weizmann Institute is een wereldberoemd centrum voor wetenschappelijk onderzoek in Revoth in Israel, waar meer dan 500 geleerden aan ongeveer 400 verschillende projecten werkzaam zijn in een multi-miljoenen complex, dat uit zestien afdelingen bestaat. In dit instituut, dat wordt gefinancierd uit subsidies en toelagen van over de gehele wereld, wordt de aandacht hoofdzakelijk gericht op zuiver wetenschappelijk werk, tot verbetering van het mensdom. (Telegram Photo)

Weet U precies hoeveel U van Uw inkomen aan inkomstenbelasting moet aangeven en hoeveel U niet behoeft aan te geven ?

Niet al het geld dat U verleden jaar hebt ontvangen is belastbaar. Bij voorbeeld Jeugd- en Gezinstoelagen zijn belastingvrij.

Elke Werkloosheidsverzekeringsuitkering die U gedurende het jaar hebt ontvangen, Ongevallenwet-uitkeringen en bepaalde invalide-pensioenen zijn eveneens belastingvrij.

Doch er zijn gedeelten van Uw inkomen die U moet aangeven. Uw salaris zoals het op het T4 strookje is aangegeven dient nauwkeurig te worden aangegeven. (Indien U van baan gedurende het jaar bent veranderd, zorg er dan voor dat ieder van Uw werkgevers een T4 strookje aan U toezendt. Gebruik dan al Uw T4 strookjes om Uw totaal salaris uit te werken.)

Als U fooien krijgt moeten deze eveneens als belastbaar inkomen worden aangegeven. Indien U naast Uw geregelde werkkring een tijdelijke baan hebt moet U alle inkomsten van deze tijdelijke baan aangeven.

En vergeet niet dat alle rente en dividenden aan belasting onderhevig zijn en moeten worden aangegeven.

Uw bank zal U dit jaar een T5 strookje sturen als Uw bankrekening met $10 rente of meer werd gecrediteerd. Zorg er voor dat dit strookje aan Uw aangiftebiljet wordt vastgehecht tesamen met de T4 strookjes die U van Uw werkgever hebt ontvangen.

Als U hulp nodig hebt om Uw biljet in te vullen en ingesloten gids U schijnbaar niet kan helpen, kom ons dan opzoeken. Er is een district's belastingkantoor dichtbij met alle antwoorden op al Uw vragen betreffende inkomstenbelasting. Vele van onze mensen spreken verscheidene talen. Als U wilt kan U een vriend meebrengen om te vertalen. Hoe dan ook, wij zullen U zonder zorgen door de belastingtijd heen helpen.

Wij zijn er voor om te helpen

GOVERNMENT OF CANADA
DEPARTMENT OF
NATIONAL REVENUE

Geef Uw

ADRESVERANDERING

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

EXCELLENT OUTLINES for thorough BIBLE STUDY

prepared by REVS. DR. P. Y. DE JONG, F. GUILLAUME,
DR. R. KOOISTRA, and DR. P. G. SCHROTENBOER.

BEHOLD YOUR KING

Series of Outlines about the Gospel of Mark.

CONTENTS: Behold Your King — The King of Kings Begins His Great Task — The King Presents His Credentials — The Servant-King Attains Unwanted Fame — The King Proclaims The Year Of Jubliee — The King Is Lord Of The Sabbath — The King Is Put Under Pressure — Variety Of Reactions To The Gospel Of The Kingdom — The Growth Of The Heavenly Kingdom — Destroying The Works Of Satan — The Lord Of Life And Death — Growing Opposition To The King — The King Of All The Earth — The Holiness Required By The King — The King Withdraws Himself — The King Instructs And Warns His Disciples — Who Is The King? — The King Revealed In Temporary Glory — The King Shows The Way To His Ambassadors — The King Instructs His Colaborers — Rules For Kingdom Citizenship — The King Is Servant Of All — The Authority Of The King — The King And The Opposition: A Question Of Authority — The Saviour-King Unveils The Future — The King Prepares For His Death — Jesus' Loyal Royalty — The King Is Rejected — The King Is Condemned — The King Is Dead — Long Live The King!

ISRAEL'S JUDGES AND RUTH

in the History of the Old Testament.

CONTENTS: All good things are come upon you — The earth is the Lord's — Israel's pattern of religious life — In wrath the Lord remembers mercy — The Lord is gone before his people — The song of salvation — The Lord comes in peace — The Lord tests his chosen servant — The victory is the Lord's — Israel abuses the Lord's victory — Israel's self made king — The Lord's soul was grieved for the misery of Israel — Desperado, Diplomat, Deliverer — Jephtah's rash vow of dedication — A Nazarite unto God — The Lord wages war against his enemies — A great deliverance by the hand of the servant of the Lord — Samson: the humbled and exalted judge — Stepping stones to spiritual bankruptcy — Israel's anarchy, cultural neglect and false religion — Moral bankruptcy in Israel — Terrible sins and sovereign grace.

ABOUT RUTH: The covenant God brings his own from afar — Man's extremity is God's opportunity — Nothing is impossible with God.

PRICE PER COPY $1.25

Order immediately so that your meetings can make a good start

Published by

GUARDIAN Publishing Company Ltd.

Box 312 — Station B — Hamilton, Ont.

OPINIONS

Dancing

Dear Sir:

The recent publication of the report on dancing, authored by a committeê of Classis Hamilton, appeared a realistic analysis of a present day phenomenon among the single and married young people of our church. Not only that, but it offered constructive proposals to guide such activity in most reasoned and tempered manner. Perhaps a liberal attitude; nevertheless a meaningful interpretation of a factual situation.

Immediately thereafter the reaction. Warnings; outright prohibition; it stimulates sexual desires — solution: engage in sports. Come on now, friends. Too infrequently I manage to afford my lovely wife a moment of separation from her more routine functions of raising children, cleaning house and looking after a most impossible husband, by taking her out for a rather special dinner and dance. And, I may say quite modestly, we are not entirely unpresentable on the dance floor. We are young people too. Perhaps no longer teenagers, but young indeed. I presume that she and I could go bowling instead, as intimated, but it is somewhat different — throwing rather heavy bowling balls, or romanticising my dearest blessing in a more — shall we say — condusive environment.

While single and while married such indulgence has not in the least affected our love for God and our sincere and humble desire to be considered as worthy recipients of His love and grace. And what are we basing our objections on? Ursinus and Olevianus wrote in a frame of mind consistent with their time, as did Guido de Bres. The Canons of Dort were primarily directed against one professor and his adherents. In other words, the three primary, profound, but nevertheless **symbolic statements of our faith have become our belief.**

On that basis then, we continue to reject those who in all sincerity tackle a specific problem, as well as produce a realistic and meaningful recommendation for a solution thereto, as did the committee in question in the Classis Hamilton.

Perhaps we should postpone such hasty and automatic rejections, in the frame of mind of Francis Bacon:

> I knew a wise man that had it for a by-word, where he saw men hasten to a conclusion, 'Stay a little, that we may make an end the sooner.'

Yours sincerely,

R. L. De Groot Jr.

Dansen

Redakteur,

Ik kan me voorstellen, dat er mensen geweest zijn die, nadat ze het rapport over het dansen, dat in Calvinist-Contact van 17 januari (wat betreft de belangrijkste delen er van) was opgenomen, gezegd of gedacht hebben: "Het schijnt dat de opstellers van dat rapport het dansen in onze kringen willen toestaan. Hiermee hebben we de officiële sanctionering van wat tot heden toe officieel nog steeds als niet geoorloofd werd beschouwd."

Ik zeg niet dat deze conclusie de juiste is, maar toch acht ik het mogelijk dat sommige lezers van dit rapport daartoe kwamen. En aan de andere kant acht ik het toch ook weer verklaarbaar als men tot bovengenoemde conclusie kwam. Het rapport is in dat opzicht zeker niet in onduidelijke termen gesteld. En als men dan verder doordenkt over dit rapport kan men zeggen, dat het ook wel tijd werd dat het dansvraagstuk ook eens van de positieve kant benaderd werd. Onofficieel wordt het dansen in onze kringen door velen aanvaard, als nu eenmaal te behoren tot de tegenwoordige levenswijze. En al wordt het door veel anderen nog zoveel mogelijk tegengehouden, omdat het naar hun mening niet in overeenstemming te brengen is met een Christelijke levensstijl, hun kinderen trekken zich daarvan meestal niet veel aan en als de gelegenheid zich voordoet doen ze het toch.

En als dat dan zo is waarom zullen we dan (zo wordt er doorgedacht) nog langer neen blijven zeggen tegen deze dingen? Zij vinden het wel goed dat de kerk dat nu eindelijk ook eens gaat inzien, en ronduit verklaard dat men niet langer afwijzend mag blijven staan, maar moet zeggen dat de bezwaren die voorheen tegen het dansen wel werden aangevoerd een te negatief karakter droegen, zodat het tijd wordt over dit vraagstuk eens een wat meer positief geluid te laten horen. Het afkeuren van dansen zoals dat vroeger en ook nu nog wel gedaan wordt, heeft tenslotte ook niet kunnen voorkomen dat het in onze kringen ingang vond. En waarom dan niet ronduit verklaard dat er op zichzelf inderdaad maar weinig of geen steekhoudende bezwaren tegen het dansen zijn in te brengen? Ik dacht, dat er in deze geest naar aanleiding van dit rapport gedacht en gesproken zou worden.

De vraag is echter nu: heeft men dan het rapport goed begrepen en verstaan? Zijn de mensen juist die menen dat door dit rapport een vrij mandaat gegeven wordt aan het zich zonder enige restrictie overgeven aan het dansen? Hiervoor behoeft naar ik meen geen vrees te bestaan. Natuurlijk kan het zo maar niet, zonder meer, toegelaten worden. Nee, het wordt wel nodig gevonden om allerlei veiligheidsmaatregelen te treffen. De bezwaren die voorheen en nog wel (en terecht) tegen het dansen werden aangevoerd, dat het verkeerde begeerten kan opwekken, en tot verkeerde praktijken kan leiden op sexueel gebied worden zeker niet als te ver gezocht gebrandmerkt.

Het wordt ook door de opstellers van het rapport wel terdege ingezien, dat over deze bezwaren niet te gemakkelijk heen gelopen mag worden. Er zijn inderdaad wel bezwaren die nog wettig worden geacht. Er wordt ook gezegd dat sexuele verlangens op zich zelf niet als zondig mogen worden beschouwd. Het wordt pas zonde als die verlangens op een ongeoorloofde wijze zouden worden bevredigd. Al te lang heeft men wel gedacht dat het normale verlangen naar de leden van de andere sexe ook al verkeerd was. Dit verlangen moet echter als heel normaal worden gezien, als iets wat de Schepper van de mens er zelf in geschapen heeft, en daarom kan dat niet verkeerd zijn. Het wordt wel toegegeven dat door het dansen die sexuele verlangens een voortijdige te sterke prikkel ontvangen. Men acht het dus mogelijk dat dit kan voorkomen. En ook het ingestelde onderzoek heeft dat bewezen, omdat 21 van de 100 ondervraagden moesten toestemmen, dat ze daar moeite mee hebben, en het daarom beter konden nalaten. Dat er 61 van de 100 ondervraagden konden verklaren dat zij er absoluut niet mee te worstelen hadden, en er niet extra door geprikkeld werden, kan de gedachte opwekken dat het met die bijzondere gevallen van het dansen nog wel wat meevalt. Doch dat er toch nog een vrij groot percentage moet erkennen dat het beter is om het daarom niet te doen, houdt in, dat dansen een gevaarlijke bezigheid blijft. Op dat punt van het rapport had ik graag gezien dat het antwoord van de Catechismus op de vraag: Wat leert ons het 7e gebod? meer in rekening was gebracht. Ik geloof dat de opstellers van de Catechismus het goed gezien hebben. Zij meenden dat bij het 7e gebod niet maar alleen echtbreken ter sprake moest komen, maar ook alle onkuise daden, gedachten en woorden, en alles wat de mens daartoe trekken kan.

En ik denk zo maar, dat zij bij dat "alles" ook het dansen hadden gerekend. Zij hadden waarschijnlijk het dansen (wat schijnbaar alleen maar gedaan kan worden met iemand van de andere sexe) beschouwd als het zoeken naar iets wat tenslotte naar dat onkuise, dat ongeoorloofde trekken kan, en daarom hadden zij het zeer waarschijnlijk veiliger gevonden om ook dat te vermijden. En als Ds. G. Th. Rothuizen deze zondag van de Catechismus bespreekt in zijn boekje "Allemaal Zondagen", dan zegt hij over het dansen alleen maar dit: "Dansen kan **afvoer**, zij het ook **aanvoer** van spanningen zijn." Nu kan men wel vragen: Moeten we dan alles waar een gevaarlijke kant aan zit maar helemaal vermijden? Kan dat wel? Ik zou dit niet graag willen zeggen. Het hele leven is als het er op aan komt door gevaren omringd en niet alleen op het gebied van het sexuele loert de satan op prooi. En de overtreding van het 8e gebod is niet minder erg als die van het 7e gebod. In vroegere tijden schijnt dat wel eens vergeten te zijn. Toch geloof ik wel te mogen zeggen, dat de satan op het terrein van het sexuele leven het er in sterke mate op toelegt om daar slachtoffers te maken. Dit schijnt nu eenmaal een zwakke plek bij de meeste mensen te zijn en de satan weet dat ook en gebruikt die wetenschap.

Daarom ben ik wel blij met de vele waarschuwingen waarmee dit rapport is omringd, en als die ter harte genomen worden, zal er misschien een grotere voorzichtigheid worden betracht ten aanzien van het dansen. Maar toch had ik liever gezien, dat het meer in de geest van het Synode rapport van 1951 was opgesteld geweest. Ik weet wel dat dit rapport van 1951 door een synode rapport van 1966 is gerestaureerd (als ik het zo zeggen mag), maar ik weet ook dat de rapporteurs van 1966 het blijkbaar niet nodig vonden om veel over het dansen te zeggen. En daarom vond ik het na 1966 niet bepaald dringend nodig, om deze zaak weer eens naar voren te brengen. Ik zou het beter gevonden hebben als het voorlopig daarbij was gebleven en dat elke kerkeraad er op toe ziet hoe de jeugd zich vermaakt. En bij hen er op aandringt te beseffen, dat het soms beter is, iets niet te doen.

C. Overgaauw.

HALIFAX:

ECONOMISCH CENTRUM VAN DE MARITIMES

door JOHN F. HAYES

(Canadian Scene) — Halifax is gesticht door Edward Cornwallis die de "grote lange haven" op 21 juni 1749 bereikte. Halifax dat lange tijd een Britse militaire nederzetting en marinehaven geweest is, is thans een belangrijke plaats in de kustprovincies van Canada. De ijsvrije haven is een van de beste havens van de wereld. Meer dan 80 scheepvaartmaatschappijen maken gebruik van de haven en het aantal schepen dat Halifax per jaar bezoekt bedraagt meer dan 3300.

Halifax is Canada's belangrijkste marine basis. Er zijn meer dan 14.000 matrozen in Halifax gestationneerd. De stad wordt bovendien jaarlijks bezocht door ongeveer 10.000 matrozen van buitenlandse schepen die de haven aan doen.

De stad is zeven vierkante mijl groot en in totaal wonen er 200.000 mensen in Halifax, waaronder 15.000 Fransen en meer dan 8000 van Duitse afkomst, meer dan 5000 van Nederlandse afkomst en enkele honderden van Scandinavische afkomst. Het totale aantal immigranten in Halifax bedraagt ongeveer 40.000.

Het gemiddelde inkomen in Halifax bedraagt ruim $4900 per jaar. Flats kosten $125 tot $500 per maand; huizen kosten tussen $15.000 en $50.000. De kosten van levensonderhoud zijn lager dan Canada's gemiddelde.

Hoewel het klimaat wordt beinvloed door de zee is het klimaat toch meer continentaal dan een zeeklimaat; het is er 's zomers minder warm door de zeewind die de temperatuur over het algemeen wat lager houdt.

Halifax is goed voorzien van scholen, van kleuterscholen tot de 12de klas. De universiteiten in Halifax, waaronder de beroemde Dalhousie Universiteit die in 1818 gesticht is, behoren tot de beste van Canada. Er is een Kunstacademie in Halifax, er zijn handelsscholen, centra voor de opleiding van secretaressen, vak- en technische scholen.

Halifax heeft verscheidene kerken, waaronder ook een Christian Reformed Church, welke is gevestigd aan 5651 Inglis Street.

Halifax heeft drie radiostations en twee televisie stations. De stad is het eindpunt van twee spoorlijnen van de CNR en CPR en het vliegveld dat 26 mijl van de stad gelegen is, is uiterst modern. Vanuit Halifax worden goederen naar alle delen van de wereld verscheept per passagiersschepen en moderne vrachtschepen. Er zijn suikergoedfabrieken, scheepswerven, kledingbedrijven, visconservenfabrieken en autofabrieken.

Er zijn verschillende moderne ziekenhuizen in Halifax, waarvan Victoria General het grootste is in oostelijk Canada. Er is ook veel culturele en artistieke activiteit in Halifax — toneel, musea en plaatsen van historische betekenis, de oude Citadel aan de grote haven, prachtige oude kerken zoals St. Paul's, die in 1750 is gebouwd, de Naval Dockyard die uit 1757 dateert, en vele andere.

Er is gelegenheid in overvloed voor ontspanning in Halifax en omstreken. Nergens in de kustprovincies kan men beter terecht voor tuna vis dan net buiten de haven van Halifax; er zijn zeilverenigingen, men speelt golf, men doet aan curling, paardrijden, baseball, hockey en voetbal. Men kan nergens mooiere autoritten maken en het gebied in en om Halifax is een mekka voor fotografen en schilders en het is een paradijs voor motorbootliefhebbers en zeilers.

Halifax is een heel aparte plaats met allerlei grote tegenstellingen. Het heeft veel behouden van het aanzien van een typisch Engels stadje met veel gebouwen die aan een rijk verleden doen denken, terwijl men er tevens moderne hoge flatgebouwen aantreft. Als U houdt van de zee, dan houdt U van Halifax. De reuk van het zoute water geven het onmiskenbaar het stempel van zeehaven. Cornwallis, de stichter van Halifax zei in zijn beschrijving: ". . . de kust is zo mooi en zo rijk als men zich maar kan voorstellen . . . al mijn mannen zijn het er over eens dat zij nog nooit zo'n mooie haven hebben gezien . . .".

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508
a synodical board

For all your travel arrangements
Call or Write
GLOBE Travel Service
85 YOUNGE ST. N., RICHMOND HILL
884-8191-2
Joan & Herb Goodhoofd

Canadees Staatsburger

. . . De meeste mensen in Canada zijn geboren Canadees staatsburger . . .

Bijna 60.000 mensen per jaar verkrijgen echter het staatsburgerschap van het land hunner keuze door bemiddeling van een der 13 Gerechtshoven voor Staatsburgerschapszaken die verspreid zijn over het ganse land.

* Komt U in aanmerking voor het verkrijgen van deze voorrechten?
* Is U gereed de verantwoordelijkheden te aanvaarden die verbonden zijn aan het lid worden van de Canadese Gemeenschap?

Informeer eens op het dichtsbijgelegen Gerechtshof voor Canadese Staatsburgerschapszaken (Canadian Citizenship Court).

Men staat klaar voor U in:
HALIFAX, MONCTON, MONTREAL, OTTAWA, SUDBURY, TORONTO, HAMILTON, ST. CATHARINES, KITCHENER, LONDON, WINDSOR, WINNIPEG, REGINA, SASKATOON, CALGARY, EDMONTON en VANCOUVER. U kunt zich ook schriftelijk wenden tot: The Registrar of Canadian Citizenship, Secretary of State Department, Ottawa.

DE REGERING VAN CANADA

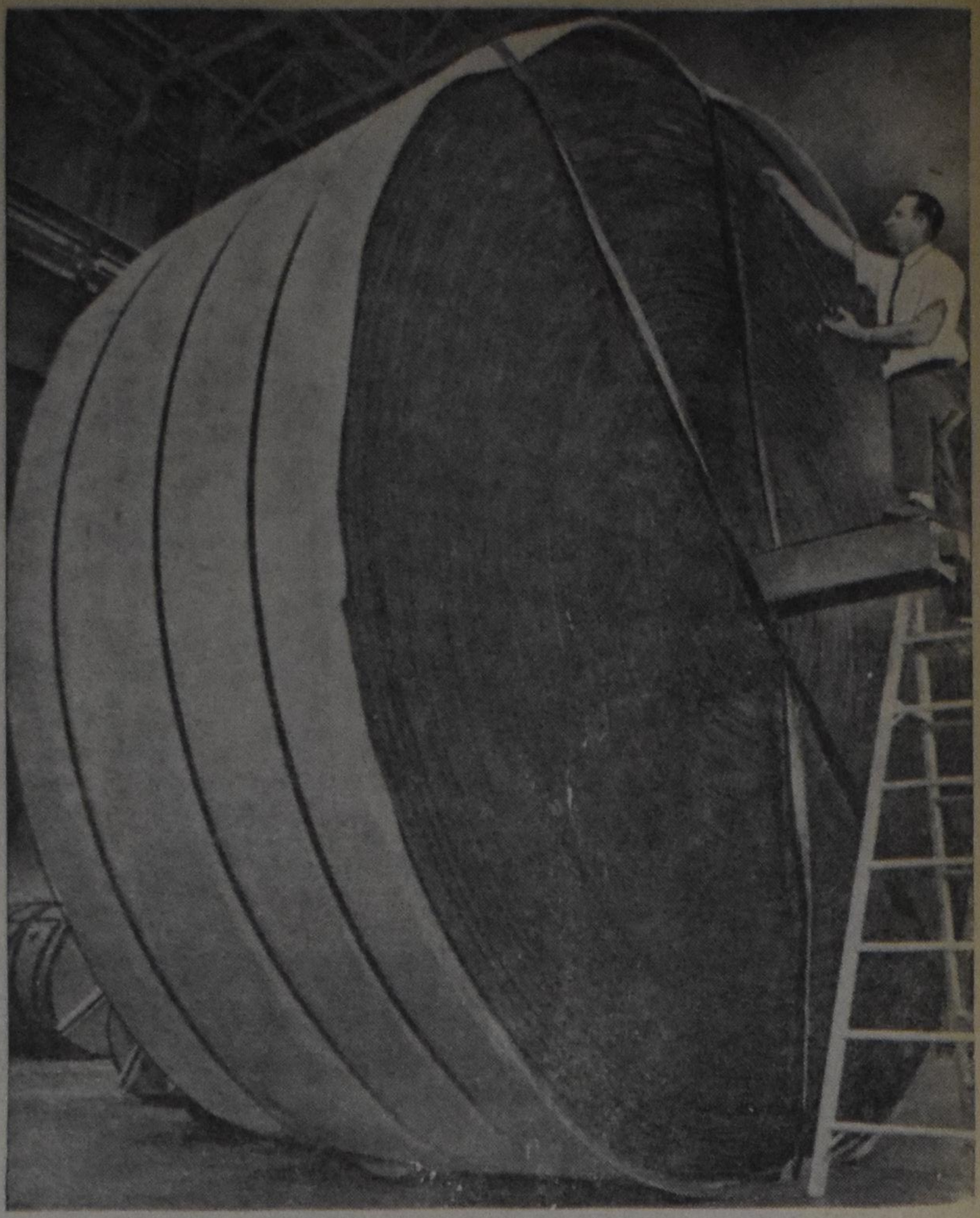

BIG BELT HEADED FOR IRON ORE MINE
The largest roll of conveyor belting ever shipped from the Goodyear plant at Akron, Ohio, contains enough material to span nearly six football fields. The 67,000-pound roll of steel cable-reinforced belting is for an iron ore operation.

Nigerian Church Examines Seven Students for Ministry

The Church of Christ in the Sudan among the Tiv at the meeting of its Synod examined 7 young men for the ministry. Never before have so many been admitted to the ministry at one time.

Missionary Gerard Terpstra described the examination of the students as follows:

"There were seven of them. They were called in one by one. They were offered a seat, sat briefly, but stood up as soon as the questioning began and continued standing throughout to show respect to the members of Synod.

"One of the questions concerned the teaching received at the Theological College of Norther Nigeria (T.C.N.N.): 'Now, you are attending a school where there are many kinds of teaching. Do you have something new to bring us?' 'In the school where you are taught, is it not confusing to be taught many different kinds of doctrine?' 'Do you want to follow other teachings?' 'Do you want to change anything in the Tiv church?'

"These are very crucial questions and touch the heart of the problem that the Christian Reformed Church in North America will be facing in considering a reply to the Tiv Church in its request for a separate Reformed Seminary.

"The Tiv Church has stated as one of the reasons for a separate seminary that the church will need a great number of pastors — more than T.C.N.N. will be able to supply.

"In reply, T.C.N.N. has explained its expansion program, now under way. In Tivland a pastor's training class will be taught in the Tiv language. It will begin in February 1969, and continue for four years.

"In 1969 there will be 88 Tiv men in theological training: 24 in the Tiv vernacular program, 25 at T.C.N.N., and 39 at Veenstra Junior Seminary — which gives training preparatory to entrance into T.C.N.N.

"There are at present 31 Tiv pastors and 35 congregations. Five of the pastors are not serving in established congregations. This leaves nine churches without an ordained pastor. Of the seven graduates of T.C.N.N., one plans to go on for further study at Ibaban. Three new congregations have been approved for establishment in 1969. This means that before the end of 1969 there will likely be only 6 out of 38 congregations without a pastor.

"All of the answers of the candidates to the questions asked concerning their theological training were direct and reassuring to Synod. 'I have no new teaching to bring to the Tiv Church.' 'There is no confusion; in doctrinal studies, the students of other churches have their classes and we have ours, separately.' 'I do not want to follow other teachings. Why should I forsake the teaching of my elders which I have received since my youth?' 'I do not want to change anything in the Tiv Church."

RES News)

Nigerian Presbyterian Church Asks WARC to Work for Ceasefire

The greatest help that Christian churches around the world can render fellow Christians in Nigeria and Biafra is to exert pressure on their own governments to bring about a ceasefire, the Presbyterian Church of Nigeria has informed the World Alliance of Reformed Chuches.

The first letter to reach the WARC office from the Nigerian Church since the start of hostilities 19 months ago said: "It is good to be fed today, but if afterwards you are shelled . . . and your home is completely destroyed (and perhaps you very life), what good is it?

"The greatest help we are anxiously awaiting is a ceasefire. May God help you toward its achievement."

Dr. Wilhelm Niesel, president, and Dr. Marcel Pradervand, general secretary of WARC, immediately sent all 110 member churches a communique asking them to plead with their national governments to use all their influence to obtain a ceasefire. A similar appeal went to members of the International Congregational Council from its minister-secretary, the Rev. F. H. Kaan.

The letter from the Nigerians stated that of all the major churches in Biafra, the Presbyterian Church has suffered most in the destruction of church buildings, hospitals and schools.

(RES News)

THE WORLD AROUND US

Portuguese Africa

For the past eight years or so Portugal has been fighting a bush war in its colonies against a number of organizations determined to make the colonies independent. This whole movement is somewhat incomprehensible to the Portuguese since they firmly believe that they practise a kind of colonialism that is quite different from imperialists. They feel it is special because of its tenure and nonracial quality. In their view, it is therefore quite understandable that they should remain in Africa in spite of the current of black independence and rebellion against the white race. Since, the Partuguese argue, they have been there for five centuries, and since they have created a society that is colour blind and colour-blended, a unique situation has developed that does not oblige them to leave their colonies and allow them the road toward selfdetermination.

Now it is true that Portugal has had her colonies for a long time; Portuguese Guinea was dicovered in 1444, Angola in 1483 and Mozambique in 1498 (the latter by Vasco da Gama), but for about 400 years Portugal did nothing with her territories except to pull millions of slaves out of them to sell to the plantation owners of America, most notably Brazil. As late as the last few decades of the nineteenth century, Portugal had little control beyond a few isolated towns and forts. The activities of the Roman Catholic missionaries were scant and scattered, while the colonial administrators had no educational or medical programs and had great difficulty with a number of tribes who refused allegiance to Portugal. So real interest in the colonies did not begin until this century. Portugal has no greater roots in Africa then than any other European nation, and in fact has quite a bit less than Britain for instance. This first claim of Portugal is then easily refuted.

As far as the second one is concerned, a little more investigation is necessary. Portugal likes to point to Brazil as the great legacy of Portuguese colonialism. They point out the multiracial society which is today recognized as the ideal in human relations. The point is then made that the colonies in Africa are of a similar nature. It is true that there is a great amount of race mixing in Angola and Mozambique. In the latter colony, for example, in the Limpopo area, 1,100 white Portuguese peasants and 450 Africans farm together on farms bought with generous loans from the government. They live side by side in cottages with European conveniences and seem to see no differences in one another as far as race is concerned. The same can be seen in all the schools in the two major colonies. Children of all colours play, walk hand in hand, and study side by side in fully integrated schools. Europeans and whites work at the same jobs. Any African, if he can afford it, can go into any hotel or restaurant in town. On the surface then, it seems that there is no difference between the races, and that the Portuguese have managed one of the most difficult things in our society — bringing people of various races together without having friction and antagonism present.

But for all this apparent harmony, on close scrutiny it becomes clear that there is a difference between the races. The blacks may be free to walk into any hotel they please, but few do because they cennot afford it. The professionals and administrators in the larger cities are almost exclusively white: not because the blacks are not allowed to have these positions, but simply because so very few are qualified enough to take them. The schools may be integrated, but whereas the classes may be evenly filled with black and white in the lower grades, they become gradually whiter as the higher grades are reached. The African is poor enough to be tempted to drop out of school and take any job that pays reasonably well, but by doing this he does not reach the top, and probably never will. Since Portugal strongly encourages immigration to the colonies from Portugal, more and more jobs which once were performed exclusively by Africans are now being filled with Portuguese immigrants. The jobs may be simply driving taxis, waiting on tables, or work as a policeman, but now they are lost to the native population.

This does not mean that there is indeed a racial character to the colonies which is kept under wraps. Portuguese society is very immobile. A poor man in Portugal will very seldom if ever advance his status. This same kind of mentality is brought to the colonies, and thus holds for the poor black also. For him, it is even more difficult to rise above his original stand than it is for the white. The chances for the black are definitely better than they are in South Africa or in Rhodesia, but they are worse than in areas that have been under British or French rule. In those areas a definite attempt was made to educate the blacks so that they could advance. The Portuguese still look at their colonies with pre-world war II eyes; they do not see hat the situation has changed. By pre-war standards, the life of the black is good, but now the majority of nations in Africa are independent, attempt to ameliorate the illiteracy that exists and create a better life for their people. It may be a different task, but there is hope for the future. The Portuguese do not realize that these same sentiments are held by the blacks in the colonies; they only see a steady road downward, and some groups have decided that it was time that these last remnants of European superiority were removed and that they obtained their independence. Because Portugal can not see this desire for selfdetermination, and because it feels it is doing everything that can be done for the colonies, it can only react to these sentiments with military force.

This is precisely what Portugal has been doing since 1961. In that year the rebellion began, and before the year was ended, it was estimated that abut 2,000 Portuguese and about 30,000 Africans had died. In that same year about 250,000 Africans fled the colony and settled in the neighbouring Congo. Since that first outbreak the war has slowed noticeably. Today the Portuguese officials estimate that they only lose 110 soldiers a year. This is not much, considering that Portugal has 60,000 soldiers in its two main colonies to guard against attacks. But it does say something for the Portuguese government that refuses to admit that it may be time to reappraise its colonial situation. It is obvious that this is not an ideal situation, and that something ought to be done. The only reason that the rebels have had so little success is because they lack weapons, and differ among themselves, which prohibits one concerted movement. Ironically enough, the most difficult colony to hold for Portugal is Portuguese Guinea, on the West coast of Africa. It is a small holding and virtually worthless to Portugal, but she can not afford to let it go because of the prestige that is attached to it. To give this colony its freedom and not the two large rich colonies farther south would create all kinds of problems.

There are other problems involved with the two large colonies. If Portugal shows willingness to withdraw, can the whites and blacks work out their differences in order to provide for a reasonable government? If Portugal falters, will South Africa send in troops to help her keep the colonies? Some people feel this last possibility is quite likely. Will Mozambique and Angola become other Rhodesias? There is also a possibility that this will happen. Whatever the future may bring, it does not look as if it will be very good. For all her delusions of governing her colonies in an enlightened manner, the Portuguese are only holding their own, and no more. Once this changes, any number of things can happen which may cause more blood to flow in Angola and Mozambique.

J. J. Bout.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Bundle of cotton or hay
5. Pueblo-dweller of New Mexico
9. Daughter of King Lear
10. Gun for Dan'l Boone
12. Without moisture
13. Revolver's relative
14. Solidify
15. Frivolous girl
16. Homophone of two
17. Mimeograph equipment
20. Music note
21. Dory adjunct
22. Golf gadgets
24. Not a cloud in the sky
27. A, for one
28. Corned-beef dish
29. Meadowland
30. Article
31. Religious cousins of a turret
36. Pronoun
37. Owns
38. Scorpion's southern neighbor
39. Celebrated $7,200,000 name
42. Gibbon and gorilla
43. Rust
44. First, Second, or Third, in Germany
45. Protuberance
46. Negative contraction

DOWN
1. A green one is now prominent
2. Far from decrepit
3. Young 'un
4. Plural ending
5. Canary's forte
6. Sloths
7. Frequently, in poetry
8. Having apertures
9. Poor raiment
11. Girl's name
13. Poker holding
15. Memento of battle
18. A famous ark
19. Watch holder
23. Apiece: abbr.
24. Carriage or chair
25. Diogenes' equipment
26. Plural ending
27. Turns to the right
29. Bullets collectively
32. Crowd-maker
33. Rabbit fur
34. Having a military bearing
35. Cummerbund
40. Make love to
41. Find a sum
42. Hawaiian cord
44. Initials of a philanthropic organization

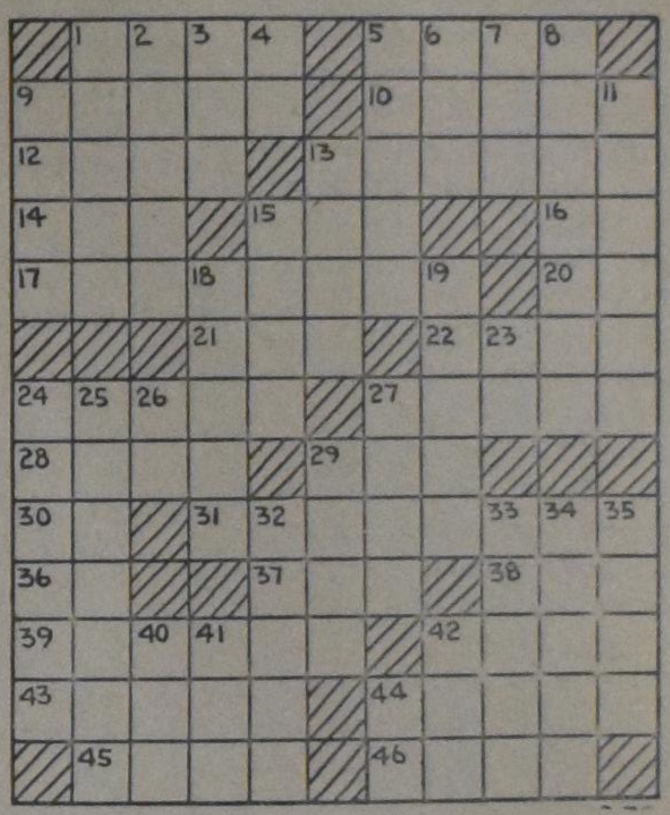

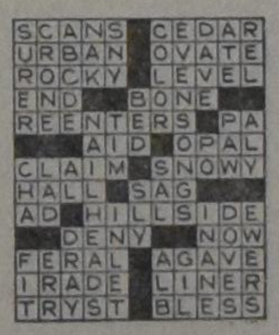

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

THIRD REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine by Dr. Remkes Kooistra

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.

P.O. BOX 312, STATION B HAMILTON, ONT. CANADA

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankfulness to the Lord, we are pleased to announce the birth of our twin sons

ALAN JAMES and
EDWARD JOHN

Harry and Marg Zuidema,
Trudy - Robbie.

January 31, 1969.
R.R. 1, Chatham, Ont.

Thankful to the Lord, we are happy to announce the arrival of our chosen son

STEPHEN MICHAEL

Born July 2, 1968.

A brother for John, Dave, Anna, Janet & Marie.

Mr. Gordon &
Jenny VanderWerf.

79 Fairview Ave.,
St. Thomas, Ont.

Mr. and Mrs. A. Lammers are pleased to announce the engagement of their daughter

COBY

to Mr. John Algera, son of Mr. and Mrs. S. Algera.

Hamilton, Ontario, 1969.

Mr. & Mrs. Marinus C. Mol of Brampton, Ont. are pleased to announce the marriage of their daughter

LORRAINE
to
LEONARD VAN HARTEN

of Brantford, Ont.

The wedding took place on Saturday, February 1, 1969, in the Immanuel Christian Reformed Church of Brampton, Ont.

Rev. Peter M. Jonker officiated.

On February 21, 1969, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

PETER PLUG
and
NEELTJE PLUG, nee LINDHOUT

the occasion of their 40th wedding anniversary.

That the Lord may sustain them, and grant them many more years of health and happiness together, is the wish of their grateful family.

"Commit thy way unto the Lord; trust also in Him; and He shall bring it to pass." - Ps. 37:5.

Bill & Eva Plug,
Duncan, B.C.
Hank & Greta Plug,
Sarnia, Ont.
Ralph & Co Bos,
Strathroy, Ont.
Bill & Audrey Van Reenen,
Sarnia, Ont.
John & Pat Plug,
Cayuga, Ont.
Pete & Diane Plug,
Grand Rapids, Mich.
and 24 grandchildren.

Relatives and friends are invited to the open house reception, which will be held on Saturday, February 22, from 2-4.30 p.m. in the parish hall, Ottawa St., Cayuga.

Cayuga, Ont.

The Lord willing, we wish to announce the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

Rev. HENRY W. KROEZE
and
Mrs. R. KROEZE, nee ERINGA

on February 15, 1969.

May God bless them for each other and for us in the years to come.

Their grateful children:
Hamilton, Ont.:
Job and Diet Roukema.
Kitchener, Ont.:
Bill and Greta Kroeze.
Hamilton, Ont.:
Peter and Joanne
Vanderleek.
Milverton, Ont.:
Bob and Trudy De Haan.
and 14 grandchildren.

Blyth, Ont.

On February 21, 1969, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

JOHN VOSKAMP
and
PIETERNELLA VOSKAMP
(nee NOORDAM)

the occasion of their 40th wedding anniversary.

May God grant them many more years to come.

Their grateful children and grandchildren:

Carrying Place:
Len and Alida Voskamp.
Trenton:
Nell and John Luymes.
Whitby:
Gerda and Peter Verkuyl.
Grafton:
Brian and Hetty Voskamp.
Carrying Place:
Dick and Emmy Voskamp.
Trenton:
John and Janet Voskamp.
Trenton:
Mike and Martha Voskamp.
Trenton:
Harry and Susanne
Voskamp.
and 31 grandchildren.

Open House Febr. 22, from 2.30 till 5 o'clock in the Ebenezer Hall, Fourth Ave., Trenton, Ont.

R.R. #4, Trenton, Ont.

Met dankbare harten hopen wij op 16 februari 1969 het 30-jarig huwelijksfeest van onze lieve ouders

HENDRIK KOOIJ
en
FRANCINA KOOIJ—FLACH

te vieren.

Wij hopen, dat God hen nog lang voor elkaar en ons allen mag sparen.

Arie en Nienke,
Nijmegen, Holland.
Wieske, Erik, Inez en Debbie.
Leendert en Riet,
Toronto, Ont.
Billy, Ricky, Joanne, Harry, Jacqueline, Francy en Leonard.
Annie en Klaas,
Toronto, Ont.
Francis en Jeffrey.
Kees en Alice,
Toronto, Ont.
Harry en Robert.
Jan en Diane,
Toronto, Ont.
Johnny, Darlene.
Adrian en Ellen,
Toronto, Ont.

"God is getrouw, Zijn plannen falen nooit."

21 Pelmo Cres., Weston, Ont.

The Lord willing, on February 23, 1969, we hope to celebrate with our dear parents

(ART) ADRIANUS
HELLEMOND
and
HILDA HELLEMOND—
KOENDERINK

their 25th wedding anniversary.

That the Lord may richly bless them together this day and in the years to come is the wish of their dear children.

John and Lois.
Alida and George.
Albert.

114 Brock St. West,
Oshawa, Ont.

After a lengthy illness, the Lord has taken in His eternal home our dearly beloved husband, father and grandfather

SYMEN GRASMAN,

at the age of 50.

"For I reckon that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us." (Romans 8:18)

Brampton, Ont.:
J. Grasman,
nee Vanderveen.
Lucknow, Ont.:
Bert and Rika
Grasman.
Fredericton, N.B.:
Pete and Elisabeth
Grasman.
Brampton, Ont.:
Clarence and Leona
Grasman.
Steve Grasman.
Anne Grasman.
Wilma Grasman.
Helen Grasman.
Susan Grasman.
Audrey Grasman.
and 3 grandchildren.

Brampton, Ont.,
January 28, 1969.

In zijn Heer en Heiland is op 9 februari 1969 overleden onze geliefde oom

DIRK DE RUITER,

echtgenoot van
Hilda De Ruiter,

in zijn 55ste levensjaar.

"Gij zult u bedroeven, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden."
Johannes 16:20

Walton, Ont.:
Cor en Trix Supér.
Burlington, Ont.:
John en Irene
De Jong.
Dunnville, Ont.:
John en Kay
Kesimaat.
Burlington, Ont.:
Albert en Thea.
Hamilton, Ont.:
Andy en Audrey.

Brant Street,
Dunnville, Ont.

For sale (private):

100 ACRE FARM

large bank barn, 65 x 90, 14 x 45 ft. silo, 4 miles from Drayton. Only $28,000. A bulkcooler (27 cans) and two Surge milkers are included. Good chance to rent more land nearby. Harry van der Veen, R.R. II, Alma, Ont., phone 638-2849 Drayton, Ont.

Ambitious young man, 19 years old, having good references,

WISHES TO WORK ON
DAIRY FARM

either in Canada or the U.S. Please contact Jake Grin, 356 Grand Avenue East, Chatham, Ontario, Canada.

POTATOES, STRAWBERRIES, BEEF, FUR ANIMALS

FOR SALE:

Excellent all round farm

within easy commuting distance of Lakehead industry, University and downtown Fort William - Port Arthur.

332 Acres well drained early rich sandy loam, 2 miles road frontage, 2 trout streams with natural site for private lake. Lovely view from large, modern home in immaculate condition, with full basement, hydro, oil furnace, hot and cold running water. Older home for help, guest cottage, 3 barns, garage, etc. Low taxes. Complete with tractor and implements $19,800, terms. Letters under no. 2122, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Hear

Dr. Bernard Zylstra

on

ARE YOU BORN FREE?

at the C.J.L. ANNUAL MEETING

February 22, 1969

1:30 p.m.

Toronto District Christian Highschool
Woodbridge, Ontario

Mr. LEONARD M. REILLY, *Chief Government Whip, will also speak!*

TEACHER'S WANTED

FRASER VALLEY Christian High School with grades 8-12, and 14 rooms, requires for 1969-1970

QUALIFIED TEACHERS

in Commerce, Physical Education (Boys and Girls). Applications, stating qualifications, experience and references, to be sent to: Mr. H. K. Vandezande, Principal, 15353 - 92nd Avenue, North Surrey, B.C.

The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont., will be in need of a

TEACHER

for one of the elementary grades, for the schoolyear 1969-1970. The learning program is expressed in the use of a centrally located resource centre. Applications, stating qualifications and experience, are to be forwarded to the principal, Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need a

TEACHER

for the primary grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

Lacombe Christian School will need at least

2 TEACHERS

for the elementary grades for 1969-70. New 6-room school in modern town in beautiful Alberta parkland Write: W. Wildeboer, Principal, Lacombe Christian School, Box 434, Lacombe, Alberta.

The Centennial Christian School located at Terrace, B.C., Canada, requires

ONE TEACHER

for Grades 1 and 2, and

ONE TEACHER

for Grades 3 and 4, for 1969/70 school term. For further information please contact: Mr. Epp Talstra, 4715 Olson Avenue, Terrace, B.C.

Immanuel Christian School, Lethbridge, Alberta invites applications for

TEACHING POSITIONS

in grades one, and six. Our junior high school needs an English and a Math. teacher. Send all inquiries and applications to Mr. George W. Yntema, principal, 802 - 6th Ave. No., Lethbridge, Alberta.

Sarnia Christian School needs

TEACHERS

for Sept. '69. Grade level open for discussion. Apply to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave, Sarnia, Ont.

DE OORSPRONKELIJKE CANADEZEN

De Tlinkit-, Tagish- en Kutchin-Indianen

door Frederick J. Terrence

(Canadian Scene) — De Tlinkit-Indianen woonden aan de Westkust, in het ruwe fjordengebied in zuid-oostelijk Alaska en naar het zuiden toe tot de mond van de Nass Rivier. Zij bevoeren de zee in grote uitgeholde kano's en hun voedsel bestond voornamelijk uit heilbot, zalm, oolakan, zeehonden, bruinvis en zee-otter. Zij aten ook bessen, wortels en bepaalde soorten zeewier.

Zoals gebruikelijk bij de kust-Indianen, woonden ook zij in grote houten huizen die van buiten overdadig waren versierd en die zij naast elkaar aan de oevers bouwden. Cederhouten kisten en dozen werden gebruikt voor opslag van voedsel, kleding, versieringen die bij 't dansen werden gedragen, enz.

In de strijd kleedden de Tlinkit-Indianen zich in dierenhuiden, terwijl hun helmen van hout werden gemaakt. 's Zomers werd er gejaagd en gevist . . . oorlog gevoerd en handel gedreven. 's Winters hielden zij zich bezig met timmeren, het vlechten van manden en het maken van kleren. De winter was ook de meest geliefde tijd voor het houden van grote feesten waarop naar hartelust dansen werden uitgevoerd en geschenken werden uitgereikt aan alle gasten.

Hoewel er nog slechts enkele honderden Tlinkit-Indianen overgebleven zijn in Canada, wonen er nog ruim 4000 in Alaska. Verder landinwaarts leefde een kleine stam, de Tagish-Indianen, die dezelfde taal spraken als de Tlinkit-Indianen, maar wat gewoonten en gebruiken betreft, meer de in het binnenland wonende stammen volgden. De Tlinkit-Indianen waren volkomen de baas over de Tagish-Indianen.

De Kutchin-Indianen woonden verder noordelijk in het stroomgebied van de Yukon, en waren onderverdeeld in verschillende stammen. Zij woonden in grote koepelvormige woningen die gedeeltelijk onder de grond gebouwd waren en een gat in het dak hadden voor de rook. 's Zomers verkozen zij tenten en hutten als woningen.

De Kutchin-Indianen waren ongeveer net eender gekleed als de Eskimo's. Zij droegen blousen met lange voor- en achterkanten, die van kariboehuiden werden gemaakt. Hun moccasins en broeken waren uit één stuk gemaakt, net als de tegenwoordige Eskimo broeken. De mannen droegen hoofdbanden, kettingen en neusringen; zij verfden hun gezichten met rode oker en versierden zich verder met kralen en de pennen van stekelvarkens.

De Kutchin-Indianen kenden geen slaven, want de mannelijke gevangenen werden onmiddellijk gedood. De vrouwen deden vrijwel al het zware werk, zij droegen de bagage op de trektochten en hadden verder weinig te vertellen. De enige zaak waarin zij een belangrijke stem hadden was het kiezen van echtgenoten voor hun dochters. Moeders doodden vaak hun pasgeboren dochtertjes om hen te bewaren voor het zware leven van de vrouw. Ouderen en invaliden werden gedood zodra zij niet meer voor zichzelf konden zorgen.

De Kutchin-Indianen hielden van spelen en dansen, waaraan zowel de mannen als de vrouwen deelnamen. Zij geloofden in bovennatuurlijke geesten die in bepaalde gebieden verblijf hielden, en schreven alle tegenslag aan hekserij toe. Zij hadden een afschuw van het begraven van de doden in de grond, en gaven de voorkeur aan crematie.

Er wonen thans nog ongeveer 700 Kutchin afstammelingen in Canada, een klein percentage slechts van het oorspronkelijke aantal van meer dan 3000.

APARTMENT FOR RENT

Upper James and Stonechurch Rd., Hamilton, Ont. Telephone 385-9335.

HELP WANTED

on modern dairy farm. Preferably married man. Top wages, paid holidays, ins. benefits. Must have some experience in milking and mach. Modern 3-bedroom home. Close to Chr. Ref. Church & Chr School. Write, stating references, age, phone number, to #2121, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Protestantse weduwe, midden 30, in Zuid-Ontario, zoekt

KENNISMAKING

met weduwnaar. Brieven onder No. 2123, % Calvinist-Contact, 258 King St. E., Hamilton, Ont.

Wanted:

CHICKEN BROILER QUOTA

up to 20,000 in size. Contact Box 2124, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Voor een

Huis of Farm

around Hamilton

zie

Jack Bylsma

REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont
Phone LI 9-3894

Due to increased enrolment, the HAMILTON CHRISTIAN HIGH SCHOOL is in definite need of

THREE MORE TEACHERS

for the 1969/70 school year.

Other vacancies may also occur.

If interested in a teaching position, please contact the principal,

Mr. P. J. Krosschell, 28 Athens St., Hamilton, Ont. phone 389-3411.

Interested in business of your OWN?

Making $10,000 - $15,000 annually with an investment of $570.—. Write to "International", 1900 Jane Street, Weston, Ontario.

Will anyone knowing the address of

JOHN BOUWMA,

age 38, born in Franeker, the Netherlands, please contact R. Bouwma, Box 154, Jarvis, Ontario? John lived in Brampton in 1963.

BROILERS!

44,000 square feet poultry space, 32,600 basic broiler quota. Gas heat, fan ventilation, walls and ceilings insulated. 250 acres cropland, loafing barns, silos. Comfortable 3-bedroom house. Good situation, Central Ontario. . . . This is only one of many listings. Samples: Quota 9,825 (new home) . . . 10,500 (100 acres) . . . 12,728 (ties for 50 cattle plus pole barn) . . . 14,700 (51 acres plus 12,000 square feet for turkeys) . . . 24,000 . . . 29,000 . . . 29,700 (67 acres good cornland) . . . 33,000 . . . 36,000 . . . 45,000 . . 52,000 . . . 60,000. Very wide choice locations, sizes, prices — some with farmland, some completely specialized.

Talk over your requirements with

FRED BRAY,

KERN Real Estate

665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344
(Fred knows the poultry business!)

Ford Tractor and Farm Machinery
Meteor and Falcon
Dealership in Alma, Ontario

Available only to purchasers approved by Ford of Canada.

Building 48 x 52, 18 ft. high with 2 overhead glass doors, Shell awards for proficiency, owners retiring, ideal for partnership with mechanic and business experience. $327,000 turnover. Full price for building and business $45,000 with $15,000 down, stock extra. Call EXCLUSIVE AGENT PETER BUWALDA at 528-8492.

B. KRONAS REAL ESTATE & INS. LTD.
366 MAIN E., HAMILTON

GUARDIAN PRESS

(owned and operated by Lammers Press Limited)

is in need of a

QUALIFIED PRINTER

for Offset and Letterpress.

Knowledge of Paste-up and Offset Platemaking preferred.

Also opening for an

APPRENTICE

in the printing trade.

Applications, stating qualifications and experience, are invited immediately. Write or phone:

GUARDIAN PRESS, P.O. Box 337, Station "B", Hamilton, Ontario. Phone 547-1488.

THE MONARCHY: AN INSTITUTION WE MUST RETAIN

bq Andrew B. M. Bell

(Can. Scene) — In many ways, the Canada of today lives in a period of transition and this fact was very evident when the crucial federal-provincial conference on the Canadian Constitution took place recently. So it is important that Canadians have a clear idea of what the existing constitutional facts are.

A recent article in the Toronto Telegram by Rev. R. F. Stackhouse had as its first sentence: "Canada has been a republic for 15 years, and Vincent Massey was its first chief of state." Well, that may be a point of view. But it is true neither in law nor in fact. The chief of state in Canada is the Sovereign — now Queen Elizabeth. The present Canadian Constitution is the British North America Act, 1967, and it designates the monarch, from time to time, as the Canadian Chief of State. Successive governors-general including the present incumbent, Roland Michener, have simply been their representatives. Since the mid-30s all our governors-general have been named by the Sovereign on the advice of the Government of Canada alone. That was just as much true of Lord Tweedsmuir and Mr. Massey as it is with Mr. Michener.

What then was the theme of that article? Put briefly, it was: "If things keep on going in Canada as they are now, it is only a matter of time before the monarchy goes the way the Red Ensign did." For this writer, there is a world of difference between the adoption of the distinctive Canadian flag and a proclamation of a Republic of Canada. The monarch, under our present parliamentary system, is basic to all our parliamentary institutions and has two supreme merits. It guarantees a non-political head of state and it is the main symbol of our association in a multiracial Commonwealth . . .

Mr. Trudeau was elected on a platform which pleaded the supreme importance to Canada of a multi-racial future. In a world in which nationalism has done so much harm, a multi-racial posture, successfully attained and sustained, would not only serve Canada best but would also serve the world exceedingly well. But a multi-racial country means a chief of state who, under our constitution whatever that may be, in times of crisis can surely be counted on to serve exclusively non-political needs. There, precisely, is where the enduring validity of the monarchy rests. In the 20th century it may certainly appear as an anachronism — but over the long years it has proved an institution invaluable to the exercise of an effective parliamentary system . . .

No way exists, save a plebiscite, to determine how the majority of Canadians feel about a monarchy. One fact is sure — nothing, not ever rude remarks about the Deity, is so likely to produce a torrent of abuse as criticism of the monarchy.

Surely, one value, should govern the thinking of every Canadian. We must all, French and English alike, have a high tolerance for the institutions which we respectively cherish. Infinitely delicate negotiations lie ahead. Failure would be disastrous for Canada. A multi-racial Canada is not simply the price of success internally; it also holds the promise of a Canada of high usefulness internationally. What possible good now would a debate on the Canadian monarchy serve anyone? Admittedly, a monarch may be a symbol not very meaningful to younger Canadians or newer Canadians. Should they not, though, like all Canadians, ponder that there are times, especially those times of stress, when non-political symbols can be uniquely effective?

Canada has not been a republic either under the French or British regimes. Long since we have ceased to be under any foreign regime. We are members of a world-wide association which, whatever its imperfections, is multi-racial and represents "independence plus". Why put in jeopardy the non-political institutions of the monarchy which has shown itself capable of a surprising capacity to adapt to changing times and of being a non-political symbol which Canada certainly needs as its chief of state?

There are some Canadians who consider themselves victims of the past; others who deem themselves grateful heirs of the same past. No matter; any new Canadian constitution acceptable to the majority of Canadians can only be firmly founded on a redress of iniquities and an equal willingness to retain those institutions which brought Canada together a century ago and have the appearance of an enduring value for a highly unforseeable future . . .

(From an article appearing in the Toronto Telegram. Mr. Bell is a lawyer by training and a former member of the Canadian diplomatic service.)

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

It is right to be contended with what we have, but never with what we are.

The fellow who does a good day's work seldom has to worry about getting a good night's sleep.

NEW BLEACHING PROCESS

South African research chemists, working with a team of French experts, have developed an entirely new bleaching process which could lead to improved economics of manufacture, the SA Pulp and Paper Industries (Sappi), announced recently.

Sappi states that the company has taken out joint patents with L'Air Liquide of France. Preliminary work on the process had proved so successful that semi-commercial trials are now to be undertaken.

The new process, if successful, will greatly reduce river pollution in comparison with traditional methods.

(African Express)

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL O

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Zwaar verzilverde

THEELEPELTJES

liggen klaar voor U als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

Deze lepeltjes zijn in Nederland gemaakt en dragen afbeeldingen van bloemen, klederdrachten of provinciewapens.

Wilt U daarom even opgeven of U een Bloemen- Klederdracht- of Wapenlepeltje wenst?

OF U KUNT EEN BOEK KIEZEN

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN (verschillende schrijvers); JOHN BUNYAN: DE CHRISTENREIS.

We kunnen U ook op de wachtlijst plaatsen (al deze boekjes zijn in bestelling) voor de volgende titels:

Voor één abonnee: OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; Ds. KORNET: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL; V. D. STEEN: SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG; BAARDMAN: GROOT ALARM; OOMS: DAGGELDERS; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB.

The following titles of ENGLISH BONUS BOOKS are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE: 100 BASIC BIBLE QUOTATIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; MARTYR OF THE CATACOMBS (Ancient Rome); PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS; THEA B. VAN HALSEMA: GLORIOUS HERETIC (Guido de Brès).

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in TWO subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

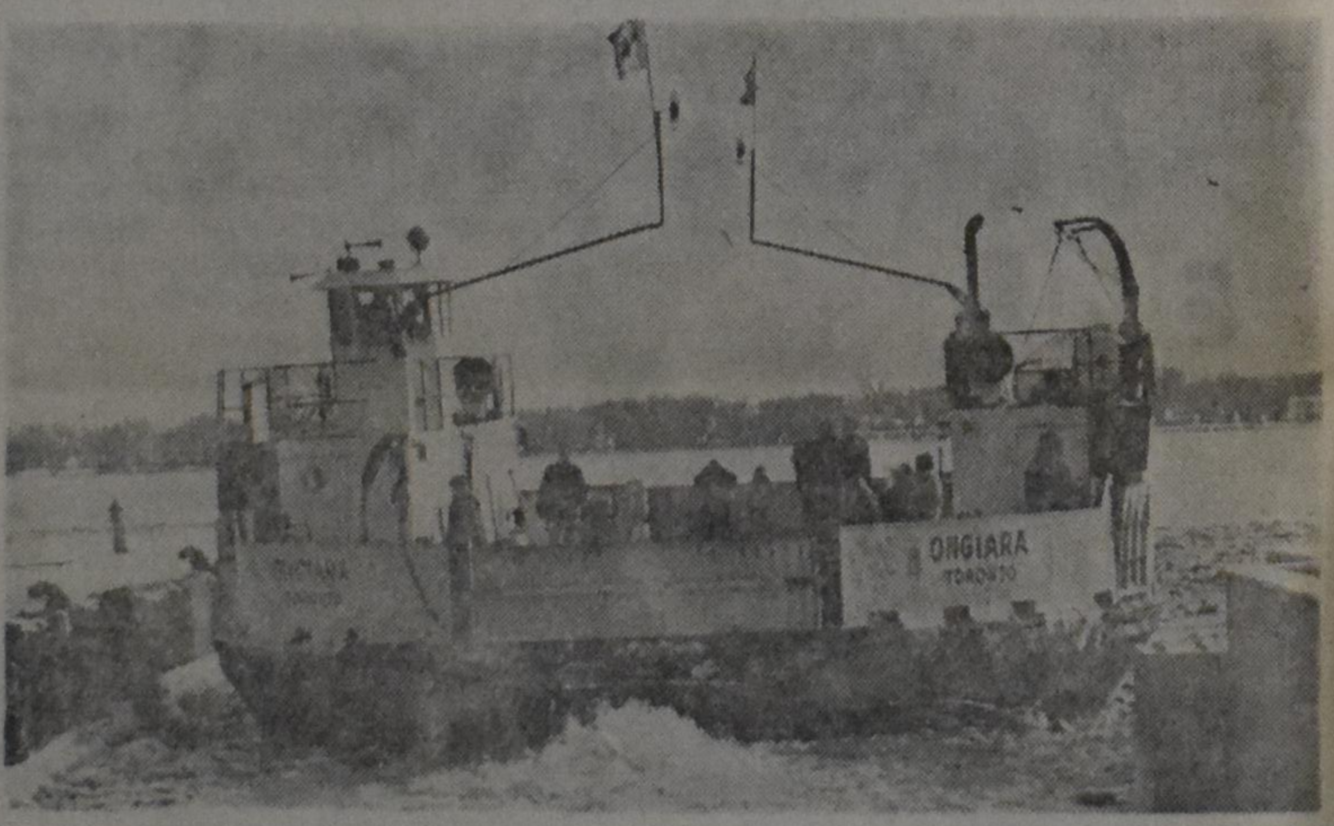

THE ONGIARA is the newest and smallest ferry on the Toronto Island run. At the helm is Capt. Eric Foote, a water-going landlubber, who has spent 38 years on the island run, always with land in sight. The Ongiara is the only ferry to stay in operation during the winter months.

Slander is the devil's daughter and speaks her father's language.

Just off the press

CONFLICT AND HOPE IN SOUTH-AFRICA

by Dr. P. G. Schrotenboer

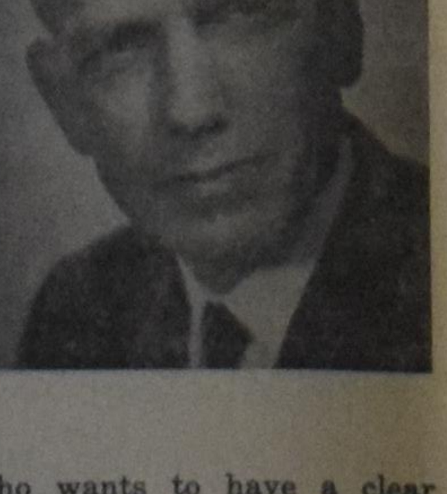

The author, who is general secretary of the Reformed Ecumenical Synod, has been in South Africa for some time, during which he made a special study of the race problem (apartheid policy). He has both observed life in the South African Republic, and talked extensively to numerous people, both white and black. In this book he does not only give a report on his observation, but he submits an unbiased and unprejudiced evaluation as well. Anyone who wants to orientate himself or who wants to have a clear insight into the South African situation, cannot afford to miss this book.

CONTENTS: Introduction — The Africaners a People who will not Forget their Past — Revenge: Dutch Reformed Style — South Africa: Darkest Spot on Earth — What is Apartheid? — Petty Apartheid — Bantu Education in South Africa — South African Universities and Racial Policy — Liberalism in South Africa — Christian Nationalism in South Africa — Christian National Education in South Africa — Trustees of South Africa — Is South Africa a Police State? — The Afrikaners Laager Mentality — Die Afrikaner Broederbond — South African Churches and Race Relations — There is Hope for South Africa.

Paperback design by Wm. Hart

PRICE PER COPY $2.40 (prepaid)

PUBLISHED BY

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Corner Gage & Main St. Box 312, Station B Hamilton, Ontario

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B".
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon
☐ Flower, ☐ Dutch Costume, ☐ Province Crest.

Subscription for Canada and the USA $5.50 per year; for 2 years $10.00; for 3 years $15.00. For the USA the same as above, but in USA currency, to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00. Payment by cheque 15¢ extra.